Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 219. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СЕРЕДА, 11-го ЖОВТНЯ 1978 | ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, OCTOBER 11, 1978 No. 219. VOL. LXXXV.

ВАШІНҐТОНСЬКА АКЦІЯ УККА І УНСОЮЗУ В ОБОРОНІ ПРАВ В УКРАЇНІ ОХОПИЛА ВЕЛИКУ КІЛЬКІСТЬ ЗАКОНОДАВЦІВ І ЗАВЕРШИЛАСЯ ЗУСТРІЧЧЮ В КАПІТОЛІ

ЗВІЛЬНЕНИЙ З КОНЦТАБОРУ ІГОР КАЛИНЕЦЬ РОЗПОЧАВ 3-РІЧНИЙ ТЕРМІН ЗАСЛАННЯ

Ірина та Ігор Калинці з донею Дзвінкою.

Київ. — З достовірних джерел продісталася на Захід вістка, що український поет Ігор Калинець, якого у листопаді 1972 року на закритому суді у Львові засуджено на 6 років позбавлення волі в концентраційних таборах і три роки заслання за те, що підписував протестні листи проти закритих судів над представниками правозахисного руху в Україні, закінчив 6-річний термін у концтаборах і від 26-го серпня вже перебуває на засланні на Забайкаллі. Він тепер працює як муляр при будові печей.

На Забайкаллі від січня ц. р. відбуває 3-річний термін заслання Ірина Стасів-Калинець, його дружина, поетеса і автор оповідань для дітей, яка теж відбула 6-річний термін у концентраційних таборах, нібито за „антисовєтську агітацію та пропаганду", отже проти неї видвигали ті самі закиди, що і проти Ігоря Калинця. Фактично вона теж тільки підписала протестні листи проти закритих судів.

Дочка Ігоря та Ірини Калинців, Дзвінка, яка живе з бабунею у Львові, мала 10 років, коли в 1972 році совєтський суд засудив її батьків на терміни в концентраційних таборах і на засланні.

Чікаґо вшанувало 30-річчя НТША

Чікаґо (Ю. М.). — У суботу, 30-го вересня ц. р., в авдиторії свв. Володимира і Ольги, відбулася громадська зустріч для відзначення 30-річчя Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці. Змістовну святочну промову виголосив проф. д-р Ярослав Падох, голова НТШ. Була виставка видань НТША і про неї говорив д-р Роман Верес.

У мистецькій частині виступали — піяністка мгр Надія Савин і тріо „Пісня" 29-го Відділу СУА в складі: Люся Олексюк, Наталія Масник і Віра Джулинська. Фортепіяновий супровід — п-і Оксана Оришкевич. Вечерю приготовило і подало Сестрицтво Покрова Пресвятої Богородиці, що його очолює п-і Сузанна Казанівська, при парафії свв. Володимира й Ольги.

На зустріч прибуло 195 гостей, в тому представники 34-ох місцевих українських організацій, товариств і фінансових установ. Було 15 писемних привітів і сім усних включно з привітом проф. д-ра Михайла Марунчака від Канадських УВАН, НТШ та Інституту ім. Шашкевича.

На англомовне видання 10-томової Історії України-Руси академіка Михайла Грушевського присутні пожертвували 1420 долярів, до яких треба додати 1765 долярів пожертв зібраних перед святочною зустріччю, що разом дає суму 3185 долярів.

Господарем зустрічі був проф. д-р Василь Маркусь. Зустріч організували Громадський Комітет, голова проф. Адам Антонович, і Осередок Праці НТШ, голова д-р Юрій Мачук.

ВШАНУЮТЬ ПРОВІДНИКА ОУН СВ. П. СТЕПАНА БАНДЕРУ І ЙОГО ДРУЖИНУ СВ. П. ЯРОСЛАВУ

Асторія, Н. Й. — В неділю, 15-го жовтня ц. р. тут в годині 12:30 по полудні тут в Домі Спілки Української Молоді Америки при 34-14 31-ша евеню відбудеться вшанування річниці трагічного загину Провідника ОУН св. п. Степана Бандери і смерти його дружини Ярослави. Святочні сходини будуть попереджені Панахидою в українській католицькій церкві Чесного Хреста, яка буде правитися після співаної Богослужби о год. 10-ій рано і апелем сумівської молоді. У програмі: доповіді Романа Зварича про С. Бандеру і п-і Марії Лозинської про його дружину св. п. Ярославу, а також рецитації та виступ гуртка бандуристів при Осередку СУМА ім. М. Сороки.

Проф. Мелянію Байлову обрано на президента УМІ

Ню Йорк. — На Загальному З'їзді Учителів Українського Музичного Інституту, що відбувся у неділю, 1-го жовтня ц. р., тут у домівці УМІ, обрано нову Управу на шкільний рік 1978-79.

До нової Управи, що її очолює, як президент, Мелянія Байлова входять ще такі члени: Рафаїл Венке — заступник президента, Богданна Волянська — секретар, Марія Мацькевич — скарбник, Дарія Каранович — педагогічний референт, Галя Клим — імпрезовий референт, Калина Чічка Андрієнко — видавничий референт і Таїса Богданська — пресовий референт; Контрольна комісія: Богдан Перфецький та Лідія Шавяк; Товариський суд: Богдан Лончина, Ольга Наконечна і Ярослав Лабка; Рада Директорів: Наталія Котович, Лев Стругацький, Ольга Чипак, Андрій Шуль, Рожа Шуль та всі члени Управи.

У Ливані проголошено перемир'я

Бейрут/Ню Йорк. — З уваги на відновлений збройний конфлікт у Ливані між міліцією ливанців-християн і сирійськими частинами, які прибули до тієї арабської країни на доручення Арабської Ліґи, Рада Безпеки Об'єднаних Націй, на заклик президента Джіммі Картера, минулої п'ятниці, 6-го жовтня, схвалила резолюцію відносно негайного замирення і дозволу представникам Червоного Хреста проходити крізь військові позиції, щоб опікуватися пораненими. Всі 15 членів Ради Безпеки голосували за тією резолюцією. Перед засіданням Ради президент Джіммі Картер телефонним шляхом обговорював справу Ливану зі совєтським лідером Леонідом Брежнєвим, бо, як вказують коментатори, ливанський конфлікт може теж негативно відбитися на стараннях відносно загального замирення на Близькому Сході, зокрема коли вигляди на замирення поліпшилися після „вершинної конференції" в Кемп Дейвіді, Мериленд, і підписання тентативних домовлень між Ізраїлем і Єгиптом.

У суботу, 7-го жовтня, сирійське командування погодилося дотримуватися перемир'я після наради ливанського президента Еліяса Саркіса із сирійським президентом Гафезом аль-Ассадом. Проте, у неділю і понеділок ще траплялися окремі випадки перестрілки між сирійцями та ливанцями-християнами. Ізраїль підтримує християнську фракцію, а сирійські збройні сили, які мали запевнити мир у тій країні, де протягом довгих років триває громадянська війна, тепер фактично опинилися по боці ливанців-мусулман і палестинських партизанів, які мають в Ливані свої військові бази.

Члени уряду Родезії критикують політику ЗСА і Британії

Вашінґтон. — Два члени тимчасового уряду Родезії, а саме білий прем'єр Іян Смит і один з лідерів поміркованих фракцій чорної більшости пастор Ндабанінджі Сітголе, які прибули до ЗСА минулої суботи, 7-го жовтня, протягом останніх кількох днів у своїх виступах критикували політику ЗСА і Британії відносно Родезії, твердячи, що Вашінґтон і Лондон, замість підтримувати тимчасовий уряд, який зобов'язався на початку наступного року передати владу в руки чорної більшости, як цього вимагали уряди ЗСА і Британії, тепер фактично піддержують „марксистських терористів із так званого „Патріотичного Фронту".

Смит і Сітголе, по довших зволіканнях з боку Державного департаменту, одержали в'їздні візи і плянують перебути в ЗСА тиждень або два, стараючись здобути підтримку американських законодавців і уряду для політики тимчасового уряду Родезії, проти якого „Патріотичний Фронт", який має допомогу Совєтського Союзу і Куби, веде збройну боротьбу.

Вашінґтон і Лондон не визнають леґальности тимчасового уряду, бо в ньому не беруть участи представники „Патріотичного Фронту". З тієї самої причини Державний департамент спершу відмовлявся видати в'їздні візи членам тимчасового уряду.

Після похорону Папи, Ватикан підготовляється до конкляву

Ватикан, Італія. — У четвер, 5-го жовтня робітники почали запечатувати простір біля Ватиканського палацу, підготовляючи його до другого конкляву, який відбудеться у відстані часу двох місяців. Римо-католицькі кардинали підготовляються до нарад, щоб вибрати наслідника Папи Івана Павла, що його похоронено у середу, 4-го жовтня в Крипті св. Петра, після володіння, яке, хоча тривало коротко, залишило сильне враження. Цілу ніч в середу працювали робітники, щоб спорядити скромний гріб — остáннє місце спочинку Папи Івана Павла біля своїх попередників — Папи Івана XXIII і Павла УІ.

У четвер вранці тисячі осіб протягом шістьох годин вичікували, заки їм дозволено скласти останній поклін „усміхненому Папі", який помер на серцеву атаку минулого четверга. І не зважаючи на велику дощову зливу, десятки тисяч осіб взяли участь у двогодинній Поминальній Богослужбі, яка відбувалася на фронті Базиліки Св. Петра. В той час Сикстинську каплицю було закрито для туристів. Технічні працівники запевнили репортерів, що цим разом вживатимуть новий рід хемікалій, щоб цього разу, коли передаватимуть під час конкляву сиґнали, вони були правильні. У четвер кардинали й відбули друге засідання, визначуючи на ньому три комісії, які мають зайнятися технічними справами нарад.

Як повідомляють із офіційних ватиканських джерел, у цьому конкляві мають взяти участь 112 кардиналів, за вийнятком кардинала з Польщі Болеслава Філіпяка, який повідомив в телеграмі, що з уваги на недугу, він не приїде.

ВІДБУДУТЬСЯ НАРАДИ ЕКЗЕКУТИВИ І КРАЙОВОЇ РАДИ УККА

Ню Йорк. — У суботу, 14-го жовтня, тут в конференційній залі УККА відбудуться наради Екзекутиви і Крайової Ради УККА, які в основному будуть присвячені таким справам, як III Конгрес СКВУ та відзначення „Дня Української Жалоби" в 45-ту річницю штучного голоду в Україні. Пленарне засідання Екзекутиви заплянoване на год. 10:30 вранці, а наради Крайової Ради розпічнуться о год. 2:30 по полудні.

ВЕЧІР-БЕНКЕТ ДЛЯ ВШАНУВАННЯ ПИСЬМЕННИКА В. БАРКИ

Ґлен Спей, Н. Й. — З Ділового комітету Громадської Ради Українського Села в Ґлен Спей повідомляють, що в суботу, 14-го жовтня ц. р., українська громада вшанує спеціяльним вечером-бенкетом прозаїка, поета та літературного критика Василя Барку.

У літературно-мистецькій частині візьмуть участь місцеві культурні діячі та запрошені гості з різних місцевостей.

Вечір-бенкет відбудеться на оселі „Верховина" в Ґлен Спей, Н. Й. Початок о год. 6-ій вечора.

Вашінґтон. (В. Т-ець). — „Цивілізована, з високим рівнем національної культури і кількісно велика европейська нація — українці — знаходиться в стані повного національного поневолення... Люди національно свідомі жорстоко караються. Люба спроба захистити національні права карається ув'язненням в тюрмах, таборах чи у психлікарнях. Через них пройшли і зараз караються там тисячі українських патріотів. Ув'язнені вони ж за межами України. Єдиний у світі так званий гострорежимний табір знаходиться в Мордовії. У ньому ув'язнено 32 особи і з них 24 українці. А взагалі в політичних таборах СССР половину в'язнів становлять українці. За що їх ув'язнюють? За захист національних і людських прав", — сказав генерал Петро Григоренко член правозахисного руху в Україні і член Української та Московської Груп сприяння виконанню Гельсінкських угод, промовляючи увечері в четвер, 5-го жовтня, в одній із сенатських заль у Капітолю під час зустрічі представників української громади із членами обох Палат Конґресу, якою завершено одноденну акцію в обороні національних, політичних, релігійних і загальнолюдських прав в Україні, що її спільно спонзорували Український Конґресовий Комітет Америки і Український Народний Союз.

Ця одноденна акція була запляноване, щоб поінформувати сенаторів і конґресменів про порушення всіх прав совєтським диктаторським урядом, про жахливі переслідування і русифікаційну політику Москви та закликати законодавців до негайних протизаходів в обороні українського народу, його культури і українських політв'язнів. Як відомо, у травні 1977-го року подібну акцію, яка тривала майже тиждень, перевів Український Народний Союз.

Ініціятива щодо цьогорічної акції виринула на початку серпня під час зустрічі республіканського сенатора Роберта Дола з Кензасу, кандидата на віцепрезидента в 1976 році і відомого приятеля українців, із д-ром Мироном Куропасем, заступником головного предсідника УНС, проф. Тарасом Шмагалою, головним радним УНС, Євгеном Іванцевим, колишнім головним радним і теперішнім асистентом республіканського сенатора Джека Шмітта з Ню Мексіко та Андрієм Фединським, донедавнім асистентом сен. Дола. Дол погодився бути співгосподарем зустрічі представників української громади із сенаторами та конґресами, а другий співгосподар — це демократичний сенатор Деніел П. Мойніген із Ню Йорку, колишній амбасадор ЗСА до Об'єднаних Націй.

Д-р Куропась, проф. Шмагала, Є. Іванців і А. Фединський, як теж члени Інформаційного Бюра УККА у Вашінґтоні, а саме, діючий голова інж. Юрій Нестерчук, Таня Нестерчук і Христя Шашкевич-Оришкевич, зайнялися плянуванням, підготовою та переведенням цьогорічної акції.

Протягом четверга, 5-го жовтня, українці з різних стейтів і місцевостей ЗСА відвідали бюра біля 150 американських законодавців, передаючи їм, чи їхнім асистентам спеціяльно приготовані пакети з інформаціями про сучасний стан в Україні і закликаючи їх до оборони прав українського народу та українських політичних в'язнів.

Увечері того дня в сенатській залі ч.207 відбулася зустріч українських громадян (біля 150) із законодавцями ЗСА, годподарями якої, як згадано, були сенатори Дол і Мойніґен.

На прийнятті-зустрічі було 53 члени Конґресу, а 11 інших законодавців, які не могли прибути, прислали своїх асистентів. (Список сенаторів і конґресменів, які прибули на цю зустріч, або вислали своїх представників, поміщений в іншому місці цього числа „Свободи").

Вікторія Монджіардо, з бюра Енн Векслер, яка є спеціяльним асистентом президента Картера, була офіційним представником Білого Дому на тім прийнятті-зустрічі.

Екзекутиву УККА репрезентували: президент проф. д-р Лев Добрянський, адміністративний директор мґр Іван Базарко і д-р Володимир Душник, редактор „Українського Квартальника", а крім того були активісти різних Відділів УККА, між ними голова Вашінґтонського Відділу, мґр Теодор Царик.

З рамени УНСоюзу взяли участь: головний предсідник д-р Іван О. Флис, заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, головний секретар Володимир Сохан, головний організатор Василь Оріховський; члени Контрольної Комісії: д-р Богдан Футей (голова), проф. Іван Телюк і проф. д-р Богдан Гнатюк; головні радні: інж. Анатолій Дорошенко, д-р Аскольд Лозинський, проф. Тарас Шмаґала, п-і Гелен Олек, інж. Мирослав Кальба, Микола Хоманчук, Роман Куропась і Михайло Сорока. На цій зустрічі був присутній колишній головний редактор „Свободи" Антін Драган, а „Свободу" і „Український Тижневик" заступали редактори Василь Тершаковець та Ігор Длябога.

Серед учасників-українців були: з рамени Світового Конґреґу Вільних Українців — мґр Борис Потапенко, директор Інформаційної Служби СКВУ при Об'єднаних Націях, і Роман Куделя, д-р Юрій Старосольський, Начальний Пластун і представник Наукового Товариства ім. Шевченка; інж. Роман Барановський, голова Асоціяції Українців Америки; Марта Терлецька, представниця головної управи Союзу Українок Америки; від Союзу Українських Студентських Товариств Америки — Іван Принада, голова СУСТА, і заступниця голови Роксоляна Стойко, як теж представники інших українських організацій, як Комітет Оборони Мороза і Комітет оборони совєтських політичних в'язнів.

Були також представники інших національних груп, зокрема поневолених народів Східньої і Центральної Европи, кореспонденти „Голосу Америки", „Радіо Вільна Европа", „Радіо Свобода", як теж газет „Вашінґртон Стар", „Лос Анджелес Таймс" та інших.

Зустріч відкрив д-р І. Флис, привітавши всіх присутніх і з'ясувавши мету цілоденної акції та цієї вечірньої зустрічі-прийняття. Він відтак представив присутніх членів Конґресу та головних промовців генерала П. Григоренка і проф. д-ра Лева Добрянського.

У своїй промові проф. Добрянський підкреслив факт, що справа поневолених націй далі дуже актуальна, хоча деякі законодавці і політичні діячі ЗСА та інших країн вільного світу помилково присвячують тій справі менше уваги, а натомість наголошують загальні політичні і людські права. Він вказав, що члени українського правозахисного руху виступають в обороні всіх прав, включно з національними правами, а російські дисиденти переважно зосереджують увагу на політичні і соціяльні права. Президент УККА закинув президентові Джіммі Картерові та американській пресі, що часто згадують російських і жидівських дисидентів, а натомість порівняльно мало уваги пресвячують неросійським дисидентам, включно з українськими. Звертаючись до присутніх сенаторів і конґресменів, проф. Добрянський закликав їх і уряд ЗСА запевнити, що столиця Америки, Вашінґтон, продовжуватиме сповняти свою ролю бастіону свободи і національної незалежности для всіх народів і людей світу.

Ген. П. Григоренко у своїй промові, яку на англійську мову перекладав інж. Ю. Нестерчук, накреслив

(Закінчення на стор. 6)

Сенатор Роберт Дол, республіканець із Кензасу, розмовляє з ген. П. Григоренком і його дружиною, Зінаїдою та д-ром Іваном Флисом і д-ром Мироном Куропасем.

Група українських учасників зустрічі із законодавцями.

Сенатор Едвард Брук, республіканець із Массачусетс (третій справа), говорить з д-ром Богданом Футеєм, Володимиром Клозником, проф. Іваном Телюком, Іваном Малком, Миколою Хоманчуком і д-ром Левом Добрянським.

Світлив ред. Ігор Длябога

Сенат проголосував 116,3 більйона долярів на оборонні цілі

Вашінґтон. — Минулого четверга, 5-го жовтня, Сенат 86-ма голосами проти 3-ох схвалив законопроєкт, який пропонує призначити 116,3 більйона долярів на оборонні цілі, що представляє собою найбільшу суму, яку Сенат колинебудь асиґнував на оборону.

Палата Репрезентантів в половині серпня схвалила призначити 119,2 більйона долярів на ту саму ціль і тому спільна комісія обох Палат Конґресу тепер мусітиме старатися зліквідувати розбіжності між двома версіями законопроєкту.

Білий Дім первісно пропонував, щоб новий оборонний бюджет виносив 119,3 більйона долярів і аналітики передбачають, що остаточна сума не буде набагато меншою від тієї, яку пропонував Білий дім.

У розмовах з кореспондентами багато сенаторів і конґресменів заявили, що голосують за таким високим оборонним бюджетом, бо Совєтський Союз постійно розбудовує нові роди зброї і безперебійно збільшує свої видатки на військові цілі, що становить поважну загрозу для ЗСА і цілого вільного світу.

Між іншим, того самого дня Комітет Відносно Сучасної Загрози, приватна організація, до якої належить багато колишніх чільних законодавців, бувших високих старшин збройних сил, та колишніх американських дипломатів, видав 46-сторінковий звіт, виготовлений спеціялістами, де перестерігається, що якщо ЗСА не приспішать із розбудовою своєї нуклеарної та конвенційної зброї, то Совєтський Союз на початку 1980-их років може здобути військову перевагу над Америкою, зокрема в ділянці атомової зброї.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

РЕДАГУЄ КОЛЕҐІЯ У СКЛАДІ (поазбучно):
Любов Коленська, Володимир Левенець, Зенон Снилик (тепер виконуючий обов'язки голови Колеґії), Василь Тершаковець і Євген В. Федоренко.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Комуністичні вбивники

Сьогодні вже не можна сумніватися, що в багатьох країнах західнього світу існує спілка професійних вбивників, контрольована комуно-московськими імперіялістами, зглядно її керівництвом на чолі з генеральним секретарем ЦК КПСС і головою Президії Верховної Ради СССР Леонідом І. Брежнєвим.

Доказів для цього чимало: в 1975 році від скритовбивчої руки такого вбивника, післаного керівниками КҐБ, загинув визначний український політичний діяч і журналіст проф. д-р Лев Ребет; два роки пізніше той же самий вбивник Богдан Сташинський, ім'я якого ще й сьогодні згадується на сторінках багатьох західніх газет, замордував пістолею, зарядженою страшною отрутою ціянкалію голову Проводу ЗЧ ОУН Степана Бандеру; в дуже невияснених обставинах помер нагло в молодому ще віці керманич Гетьманського Руху Данило Скоропадський; такою ж смертю померли опісля численні інші визначні українці, які поборювали комуністичну систему і розкривали її злодіяння поза кордонами СССР.

Відомо ж бо з численних дисидентських документів, що в Совєтському Союзі також існує КҐБ-івська беззаконність, що ввесь судовий і прокураторський апарат є сліпим знаряддям в руках КҐБ, яке творить „державу в державі'', чинить численні злочини, допускається вбивств невигідних людей, вдирається без дозволу суду до мешкань мирних громадян тощо.

Наглядним прикладом продовження злочинної діяльности комуністичних вбивців за кордоном є замордування 7-го серпня ц. р. визначного болгарського політичного діяча, працівника в радіостанції „Вільна Европа'' і коментатора в британському радіо ВВС Георгія Маркова, також при допомозі містерійної зброї, пристосованої до звичайної парасолі, при допомозі якої підіслані КҐБ-івські вбивці впорскують отруту до організму людини. У випадку Маркова лікарі знайшли у спині померлого маленьку металеву кульку, яка, як спеціялісти догадуються, викликала смерть, будучи насиченою покищо невідомою отрутою.

Незадовго після смерти Маркова інший, а може й цей самий вбивник, „ненароком'' доторкнувся такою ж парасолею іншого болгарського діяча в паризькому метро, але своєчасні заходи лікарів врятували йому життя. Третій болгарин, Стефан Банков, лежить тепер у шпиталі напівспаралізований після того, як підіслані вбивники відкрили на нього вогонь з пістолетів з проїжджаючого авта. Іншого болгарського журналіста і працівника радіо „Вільна Европа'', Владіміра Сімйонова, знайдено вбитого у його лондонському помешканні і його справу та справу Маркова розглядає тепер Скотланд Ярд.

Б. Сташинський, на свідчення якого перед федеральним судом в Карльсруге, Західня Німеччина, покликаються коментатори, обговорюючи справу вбивств болгарських політичних діячів, вже тоді говорив, що „вбивства тепер виконуються на спішні доручення совєтського уряду і тому вони стали узаконені деякими урядами''.

Якщо Совєтський Союз і його сателіти можуть висилати своїх вбивників до країн вільного світу, які при допомозі вишуканої зброї усувають противників режиму, то хто з нас може бути певний, — говориться в редакційному коментарі газети „Ди Ворлд Нюз'' з 4-го жовтня ц. р. КҐБ може практично винести вирок смерти кожному, хто насмілюється критикувати сьогоднішній режим СССР.

Тому автор коментаря слушно висловлює думку, що вільні країни світу, в тому числі ЗСА, повинні увести превентивні заходи, заким ще виступи в обороні свободи не стали загрозливими не тільки для політичних діячів, але також для робітників засобів масової інформації. Справу останніх вбивств треба донести не тільки до Міжнародного Суду, Комісії Прав людини в ОН, урядів країн, учасниць Гельсінкської Конференції, але також розголосити її серед народу і винести загальний засуд комуністичним вбивникам.

В. Левенець

НЕРЕАЛЬНІ НАДІЇ

В останньому часі в західній пресі, а зокрема в західньоевропейських газетах, появивися цілий ряд статтей і коментарів відомих авторів, у яких вони висловлюють надію на скорі ліберальні зміни в Совєтському Союзі та сателітніх країнах Східньої Европи, господарсько залежних від СССР.

Ті, на нашу гадку, нереалістичні міркування постали на тлі спекулятивних відомостей про скорий відхід від влади, з причини хвороби чи нездібности виконувати свою трудну функцію, теперішнього диктатора СССР, генерального секретаря ЦК КПСС, голови Президії Верховної Ради, маршала Совєтського Союзу і проче, Леоніда Ілліча Брежнєва, так немов би його наслідники, навіть з молодшої ґенерації, які нібито мали б впроваджувати у життя ці „зміни'', вийшли з іншої школи доктринального мислення і не були співучасниками теперішньої диктаторської системи, яка поневолює численні країни Східньої Европи і змагає до опанування ще інших держав вільного світу.

Німецький автор Клявс Шенкер, займаючи становище до цієї справи, пише у газеті „Ді Вельт'', що наступники Брежнєва з молодшого покоління займатимуть іншу, більш ліберальну поставу до країн „капіталістичного світу'', помимо свідомости, що система, яку створили їхні попередники і якої вони є прямими спадкоємцями, не може мінятися під тиском публічної опінії Заходу, що становило б для неї неабиякий риск і загрожувало б її існуванню.

Причиною такої змінної настанови наслідників Брежнєва, каже автор статті, мав би бути більш реалістичний підхід молодших совєтських партійних діячів і їхня свідомість, що стосуванням агресивної політики Москва тільки допоможе вирости у велику політичну і мілітарну силу Китайській Народній Республіці, яка опісля стане дуже поважною загрозою для Совєтського Союзу і його інтересів у світі.

Така політична спекуляція Шенкера, як, зрештою, багатьох інших західніх авторів, не тільки нереалістична, але й утопійна і, до речі, дуже небезпечна у своїх наслідках.

Можливо деяку рацію мають західні аналітики, головно ті, які вказують у своїх писаннях на небезпеку збройної конфронтації між З'єднаними Стейтами Америки і Совєтським Союзом, двох надпотуг, яким доля судила виконувати керівну ролю в теперішньому поділеному на ідеологічні сфери світі, бо з браку між ними третьої урівноважнюючої сили) Китай ще військово заслабий) може створитися цілком природна тенденція, особливо в комуно-московських імперіялістів, перехоплення влади, що дуже легко може допровадити до нової світової війни, а тим самим до знищення світу атомовою зброєю. Агресивна політика Совєтського Союзу в Азії, а зокрема в Африці є наглядним доказом такої загрози.

Ціле щастя, що на Заході є також свідомі голоси. Відомий американський телевізійний коментатор Говард К. Сміт твердить, що президент Джіммі Картер і його Адміністрація, очевидно, поза малими винятками, веде реалістичну політику супроти Совєтського Союзу й інших комуністичних держав і своє відношення до СССР укладає так, щоб воно було реальним і після відходу від влади Брежнєва. Наприклад, коли ЗСА чи Захід в загальному буде толерувати теперішню совєтську агресивну політику і „не добачатиме'' внутрішніх репресій супроти інакомислячих осіб чи цілих груп в СССР, які змагаються за національну і людську свободу, вони мусять числитися, що й наслідники Брежнєва будуть маршувати тією самою дорогою, якою йшли їхні попередники, і стосуватимуть силу у закордонній і внутрішній політиці, а головно, не реаґуватимуть на протести західніх спільнот, тобто, не прислухатимуться до публічної опінії.

Виглядає, отже, що політична філософія проф. Збігнєва Бжезінського, дорадника президента Картера в правах крайової безпеки, є правильною, бо вона є виразною, реальною, надає політиці ЗСА правдивого змісту, не спирається на нереальні мрії про еволюційні переміни в Росії і, помимо того, що подекуди вона є гострою, не зупиняє співпраці ЗСА з СССР від чого, як виходить, не хоче відступити Білий Дім. Маючи в руках ще й „китайську карту'', якої, як видно з реакції Брежнєва, комуно-московські імперіялісти дуже бояться, ЗСА можуть спричинитися до багатьох корисних змін і зупинити, до певної міри, поширення шкідливої концепції про лібералізацію совєтської комуністичної системи шляхом відходу одного диктатора і заміни його другим.

Дуже поважною „картою'' в руках уряду ЗСА могли б бути поневолені Москвою народи, визволення яких з комуністичного ярма повинно увійти до реальної політики ЗСА вже в найближчому майбутньому, бо ця справа є найслабшим місцем московської імперії, яке слід належно використати.

Сергій Кіндзерявий– Пастухів

НАПРЯМОК НА „МАНІВЦІ"

Потрапило до мене три нові „плити'' Державної Капелі Бандуристів УССР; одна ще з диригентом Міньківським, а дві вже з Г. Кулябою. Офіційний випуск „Мелодія'' без зазначення року, але після 1975. На обкладинці знімка 60-членної капелі, в тому 50 бандур, 2 „гармошки'', 1 віолончеля, решта баси, барабани з тамбуринами тощо. Все в червоних жупанах, золотом шитих (!). Саме ж видання й оформлення убоге та стародавнє.

Із усіх 35-ох речей 11 російських, два хори з опери „Севільський цирульник'' Россіні, один з опери Шапоріна, арія Карася із „Запорожця'' і 4 — просто партійна аґітка: клятва Ілліч, з іменем Леніна і подібне. Отож тільки 15 речей українського ніби народного репертуару. Ці ж речі — з іменем композиторів на чолі з Лисенком, але в котромусь такому аранжуванні, до якого ледве чи признався б який композитор. Все дослівно переткано ахахаканнями, гопгопканнями, гегеканнями, ууууууханням та свистами — не повірите! не грають, а співають кубринь-бринь! Все це поруч із підкреслено сольовою позицією „гармошки'' збиває з толку настільки, що треба тримати обкладинку із знімкою капелі перед очима, щоб повірити що це таки ніби бандуристи. А що всі речі (крім кількох російських) чужі для супроводу „гармошки'' з басами і барабанами, бо бандур майже цілком не чути — вони мабуть тільки задля декорації — то й загальне враження як від підробки, сахарини, підмінки. І це враження настільки сильне, що й не-українці відчувають.

Відвідував мене один знайомий музика і я показав йому альбом. Зацікавився, захотів прослухати. Через хвилин мабуть з десять питає мене: „А з бандурами співати будуть?'' — Та ж співають, — відповідаю. А він із здивуванням жартома: ю ар пулінг май лег'', — каже. — І далі не захотів слухати.

Прийшло мені тоді на думку питання: „Що подумає собі чужинець про той легендарно музикальний український народ на основі отаких репрезентативних „плит''? А подумає мабуть те ж, що і я в паралельній ситуації. Тобто: народ з такою музичною культурою, це народ рабів, гречкосіїв, це тільки етнічна, плебейська маса і не вибаглива; щобудь підсунь їм — їстимуть.

Чи не цього якраз і добиваються совєтські можновладці? Бо ж „буйний розквіт'' української культури в нас, на батьківщині, зводиться тепер властиво до шараварщини, гопаківства та кумбринькання в догоду старшому братові. Мороз дотепно назвав це плекання „коров'ячого фолкльору''. Насильним, пляновим плеканням. На всіх площинах національного життя і свідомости.

Сум налягає на серце ще й з іншої причини, що так насильно, це звісно. Але чому тут? У нас, на волі, без найменшого зовніш-

(Закінчення на стор. 5)

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

Про слово „Конвенція"

Похвальна річ дбати про чистоту української мови, про прецизність вислову, про вживання слів у їх правильному звучанні і значенні. Але одночасно треба бути й обережним, щоб не попадати в іншу скрайність і не обіднювати мови, звужуючи різновидне значення слів, або викидаючи їх зовсім з мововжитку, як це зробила Галина Шепко зі словом „конвенція" у своєму листі до редакції „Про чистоту мови" („Свобода" з 5-го жовтня ц. р.).

„Конвенція" слово чуже, але, як багато слів латинського походження, воно стало міжнародним і здобуло право громадянства в мовних фондах усіх народів світу. Г. Шепко називає його неправильно англійським впливом. Покликуючися на „Словник Української Мови", Київ, 1970, (вона чомусь називає цей словник „багатомовним", хоч він тільки одномовний, як на це показує його титул), вона звужує слово „конвенція" тільки до одного його значення, вживаного в дипломатичній термінології на означення „договору, угоди поміж державами".

Тим часом це тільки похідне значення цього слова, бо основне, первісне, оригінальне значення, це „зібрання, здебільшого періодичне, членів релігійних, комерційних, професійних, громадських, братських організацій, груп, установ, товариств, тощо". На таке властиве, перше його значення показує його латинське походження: com — це латинське разом, спільно, вкупі — venire — прибувати, приходити, збиратися.

За енциклопедичними словниками „конвенція" має п'ять різних значень, при чому на першому місці є значення „зібрання, збори", а значення, яке придала йому Г. Шепко на ...п'ятому місці. Тому не можна закидати нашим установам, що вживають його в першому значенні, наприклад, „Конвенція УНС", „Конвенція СУА".

„Словник Української Мови" (Київ, 1970) чомусь обмежився тільки до одного специфічного його значення — дипломатичної термінології.

До українських підсовєтських словників (і не тільки словників) треба ставитися критично й обережно через російщення української мови і через те, що тамошні мовознавці не мають знання клясичних мов (від часу знищення М. Зерова) і замість брати латинські слова і їх значення в модерних мовах з їх джерела, вони беруть їх з російської мовної практики, куди вони попали через французьку чи німецьку мови. Через те подибуються в нас такі дивовижні, як: „девальвація", „нейтралітет" тощо.

Хай дух чистоти мови, за словами Г. Шепко, „вИтає" над і між нами, бо щодо цього слова вона має рацію.

Володимир Барагура

Вудгейвен, Н. Й.

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яцкевич

ДАВНЄ І НОВЕ

У біжучому числі журналу „Саєнс'' два професори Бравн університету в Провіденс, Ровд Айленд, антрополог П. Шмидт та металюрг Доналд Авері описують плем'я Гая у Танзанії, на західнім побережжі озера Вікторія, що більше, як 2000 років тому були добрими сталеварниками. Вони виготовляли середньої твердоти углецеву сталь в доменних печах із допомогою повітряних дувал.

Характеристично, що цього року технологія розвинулася в Европі щойно 19 сторіч пізніше, коли німецький металюрг Карло Вільгельм Сіменс при допомозі печей із відчиненим горнилом, перший випродукував високоякісну вуглецеву сталь.

Сьогодні гаянці від 250 років не займаються вже більше витоплюванням сталі, мають бо можливість купувати за дешеву ціну европейські сталеві знаряддя, а замість робити сталь вони вирощують каву, яка дає їм кращі приходи. І тому тільки дуже старі гаянці пам'ятають техніку витоплювання сталі в своїх примітивних „сталеварнях''.

Минулого року у викопалинах на західнім побережжі озера Вікторія, вони найшли залишки 13 доменних печей, тотожних своєю конструкцією із доменними печами племени Гая.

Із допомогою радіоактивного вуглецю вони усталили вік тих доменних печей, що дорівнювався між 1500 та 2000 роками. Це відкриття причиниться до зревідування погляду науковців про те, що колискою, розвитку сталевої технології була Африка, а не Европа. Недавно завершено будову нафтопроводу в Алясці, а тепер знаходяться над будовою додаткового газопроводу для природного газу, зуживання якого в ЗСА росте в застрашуючий спосіб.

Недавно Совєтський Союз завершив будову 48-інчового газопроводу для постачання природного газу зі сибірських родовищ до Москви. Його довжина дорівнюється 2000 миль, а його поємність 14,5 більйонів кубометрів.

Новозбудований газопровід становить відногу газопровідної мережі в західньому Сибірі. В найближчім часі плянується продовжити цей газопровід для постачання газу до індустріяльних осередків західньої Европи.

ЗСА, природні ресурси газу якої вичерпуються, мають намір також купувати Сибірський природний газ, який в скропленій формі плянують перевозити танкерами до східних побереж Америки. Професор хемічної інженерії д-р К. Келлиген та його співробітники плянують зліквідувати харчову кризу при допомозі харчів, вирощуваних зі сміття. Йдеться про вирощування бактерій, багатих в протеїну на розчині целюльозу. Коли б використати все сміття в ЗСА, ми могли б отриманими бактеріями наситити цілий світ.

Коллиген показував репортерам цей харч майбутнього, що смакував, як несолоні сухарі. Коли додати до нього відповідного смаку, можна зробити все, що душа захоче: від стейку до яєшні з вудженим м'ясом.

Стейтовий уні верситет в Люїзіяні, в якому д-р Коллиген працює над згаданим проєктом, звернувся вже в Сан Франсіско до фірми Бехтель в справі будови 10-мільйонові фабрики протеїн для вирощування нових харчових продуктів. У першій мірі, сміття посортували б, целюльозу змололи та очистили в спеціяльнім розчині. Потім вона переходила б ферментаційний процес з водою та домішкою добрив та бактерій. На думку Келлигена продукція протеїни з допомогою мікроорганізмів проходить далеко швидше та дешевше за продукцію протеїн природним шляхом. Бо якщо кормити 1000-фунтового вола протягом 24-ох годин, він прибуде на вазі 2 фунти, з чого 1 фунт становитимуть протеїни. Коли, проте, взяти 1000 фунтів бактерій, то вони протягом 24-ох годин можуть вирости від 6800 до 8000 фунтів протеїн.

У Західній Німеччині придумано плян використання надміру теплової енергії атомних електрівень, щоб урухомити центральне огрівання в цілій Німеччині. Таке уладження центрального огрівання може до 2000 року заощадити 80 мільйонів тонн вугілля. Кошт будови такого центрального огрівання коштуватиме біля 20 більйонів дол. Вона постачатиме огрівання всім містам, величиною поверх 40 000 мешканців. Ціллю цього пляну зменшити залежність Західньої Німеччини від нафти. З тією метою плянується, в найближчім 10-річчі, побудову 25-ох великих атомних електрівень, завданням яких буде збільшити кількість електричної енергії, вирощуваної в атомних електрівнях з одного до 15-ох відсотків.

Олег С. Підгайний

ПІД ЗНАКОМ ВЕЛИКОГО ЮВІЛЕЮ ПЕТЛЮРИ

[5-ий З'їзд Об'єднання Прихильників Державного Центру УНР в Канаді]

5-ий З'їзд Об'єднання Прихильників Державного Центру УНР в Канаді, що відбувся в суботу, 23-го вересня ц. р., в залі Інституту св. Володимира в Торонто, мав відбутися ще весною, але через події навколо ДЦ УНР, цей З'їзд відкладено на осінь.

Предсідник В. Чміленко розсудливо і послідовно керував З'їздом, респектуючи право члена висловитися, але запевнюючи в той же час виконання порядку денного. Секретарювали п. П. Волосевич та пані мгр Леся Панасюк-Джонс. З'їзд розпочато молитвами та хвилиною мовчання в пам'ять тих, що відійшли. По прийнятті порядку денного та затвердження комісій, привітали З'їзд проф. д-р М. Степаненко, віцепрезидент УНР, від ДЦ УНР, мгр М. Липовецький, голова Представництва ВО в Канаді від Представництва, та пані С. С. Букшована від Об'єднання Прихильників ДЦ УНР в ЗСА. Ранішня сесія закінчилася доповіддю проф. д-ра М. Степаненка, присвяченою 60-літтю Української Державності.

По обіді ділова частина З'їзду почалася дискусією нового Статуту Об'єднання. Назву „Товариство Сприяння УНРаді в Канаді'' було замінено на Об'єднання Прихильників Державного Центру УНР в Канаді. Статут і далі зобов'язує членів ідейно і матеріяльно підтримувати ДЦ УНР. Констатуючи вже існуючий поворот лицем до Канади та до розвитку української культури Статут означує, як ціль слідуюче:

„Плекати і поширювати українську культуру, дбати про розвиток української спільноти в Канаді та інформувати наших співгромадян про національні стремління українського народу''.

Протокол попереднього з'їзду на запропонування Верифікаційної Комісії З'їзд затвердив. По звітах окремих Товариств на місцях, які відбивали живучість Товариств, Контрольна Комісія запропонувала уділення абсолюторії уступаючій Управі на чолі з пані д-р Г. Янішевською і З'їзд уділив абсолюторію одноголосно. Номінаційна Комісія під керівництвом проф. д-ра Олега С. Підгайного запропонувала листу нової Управи та Контрольної Комісії, яку одобрено одноголосно.

Пані д-р Г. Янішевська — голова, В. Чміленко та А. Степанюк — 1-ий і 2-ий заступники, пані д-р З. Плітас та пані І. Тимошенко — кореспонденційний та протокольний секретарі, К. Скірко — скарбник, проф. д-р Олег С. Підгайний — культурно-освітній референт, члени Управи: О. Сосна, М. Онушко та В. Роєнко. Контрольна Комісія: В. Лупул — голова, П. Каліщук і І. Карнаух — члени.

Звіт Фундації Симона Петлюри у відсутності голови Фундації В. Роєнка перечитав голова З'їзду. Ціль Фундації — забезпечити фінансову базу для ДЦ УНР та дати можливість пляновій діяльності, користаючись відсотками від капіталу Фундації. У звіті подано надходження капіталу лише в Канаді та США, а додаткові фонди ще існують в інших країнах. Отже, капітал Фундації у Північній Америці є понад 27 тисяч долярів, а відсотки нагромаджені дотепер при осідку в Гамільтоні, є близько 3 500 дол.

Звіт за діяльність Інституту ім. Симона Петлюри подав його президент Олег С. Підгайний. Ім'я Інституту було визнане як придатне Міністерством Справ Корпорацій Канади та усі документи для інкорпорації, вислані до Міністерства, разом з іменами членів Ради Директорів Інституту, що вестимуть працю: проф. д-р Олег С. Підгайний, мгр М. Липовецький, А. Степанюк, пані мгр Леся Панасюк-Джонс, мгр Олександер С, Підгайний та пані інж. Н. Комарницька. Ця Рада добере інших членів Ради Інституту, після чого буде обрана постійна Рада директорів.

В Інституті готові до друку праця В. Вільямса про американську дипломатію щодо України 1914-1918 рр. та докторська дисертація Олександра С. Підгайного про створення КП(б)У, як московського знаряддя поневолення України. Готується багатомовне видання творів Симона Петлюри в англійській мові, в перекладі пані мгр Лесі Панасюк-Джонс. Н. Стівенсон підібрав американські дипломатичні документи щодо України 1917-1918 рр. Проф. д-р Олег С. Підгайний надрукував серію науково популярних статтей про УНР, він же співавтор наукової бібліографії про Симона Петлюру, яку видав Інститут. Організується наукова конференція в 100-ліття Симона Петлюри 1979 року та приготували до друку брошуру про діяльність Інституту ім. Симона Петлюри.

До Інституту за цей рік надійшло близько 4-ох тисяч дол. Найбільша пожертва — це декларація пані мгр Лесі Панасюк-Джонс на 1 000 дол., а найбільше проявилась жертвенність у місті Лондоні (Онтаріо), звідки поступило через п. Тацюка 1 823 дол., з яких п. Тацюк сам пожертвував 500 дол.

Треба відзначити, що резолюції З'їзду цілковито соборницькі в характері. З'їзд привітав увесь український нарід, що бореться за відновлення самостійної держави. З'їзд гостро засудив московський імперіялізм та запротестував проти переслідування патріотів України, що стоять за самостійність. З'їзд ушанував мільйони жертв українського народу, разом з тими, що загинули за часів Великого Голоду 1932-1933 рр.

З'їзд привітав учасників Визвольних Змагань в рядах Армії УНР, вшанував річницю смерти сл. пам. Євгена Коновальця, командира Корпусу Січових Стрільців, основоположника Української Військової Організації та Організації Українських Націоналістів.

З'їзд відзначив проголошення Карпатської України та вшанував створення Української Повстанчої Армії, яка боролася з окупантами за Другої світової Війни та привітав учасників усіх українських збройних формацій, які боролися за визволення України.

З'їзд привітав ДЦ УНР і його провід в особах президента М. А. Лівицького, віцепрезидента М. Степаненка, голову уряду Т. Леонтія та схвалив діяльність усіх його органів і установ на основі зміненого Тимчасового Закону.

З'їзд привітав відновлення діяльности Української Могилянсько-Мазепинської Академії Наук. З'їзд теж закликав зактивізувати грошову збірку для перепровадження 8-ої сесії Української Національної Ради. З'їзд заявив, що ДЦ УНР є „єдиною основою для об'єднання самостійницьких сил українського народу в країнах розселення''.

З'їзд закликає своє членство та усю українську спільноту підтримати працю Інституту ім. Симона Петлюри пожертвами персональних архівів, збірок книжок та фінансовими засобами. „У ювілейному році 100-ліття народження сл. п. Симона Петлюри Інститут ім. Симона Петлюри має стати науковою твердинею у Північній Америці в обороні українського імени''.

З'їзд теж закликає підтримати Фундацію Симона Петлюри, що має створити незалежну фінансову базу для пляноворо розвитку праці ДЦ УНР, а так само підтримувати часопис „Мета''.

З'їзд закликає усіх членів відзначити 45-річчя Великого Голоду в Україні. З'їзд закликає СКВУ, КУК, УККА та інші крайові та громадські централі проголосили 1979 рік ЮВІЛЕЙНИМ РОКОМ ПЕТЛЮРИ, а Симона Петлюру УКРАЇНЦЕМ XX Століття.

З'їзд закликає усе українське громадянство до величавого святкування 100-ліття народження великого сина України, Голови Директорії УНР, Головного Отамана Збройних Сил УНР сл. п. Симона Петлюри.

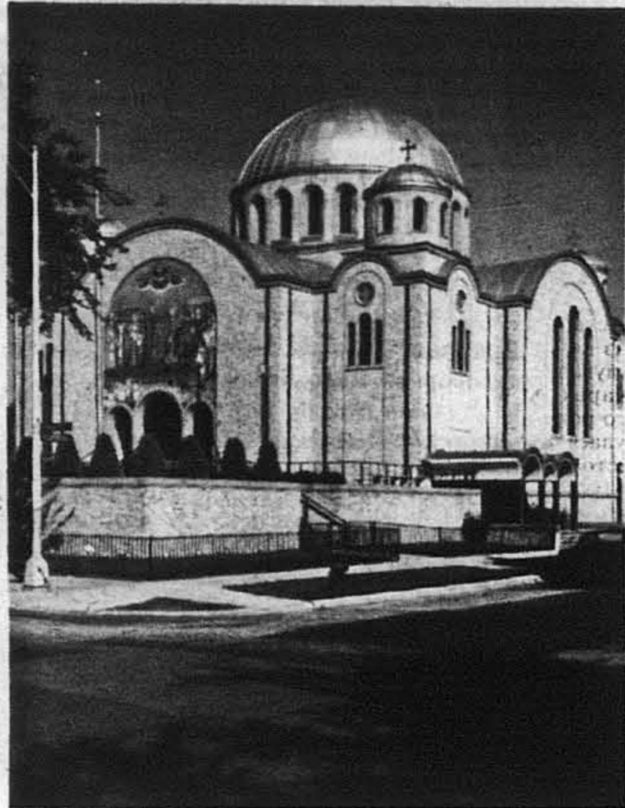
Після прийняття резолюцій новообрана голова пані д-р Г. Янішевська закликала всіх присутніх до співпраці.

З'їзд закінчено відспіванням національного гимну.

ЄДНІСТЬ - ПОМІСНІСТЬ - ПАТРІЯРХАТ

Сторінка Української Католицької Парафії свв. Володимира й Ольги в Чікаґо • Ч. 5 — 1978

Собор св. Володимира і Ольги в Чікаго.

о. Іван А. Кротець

„СОБОРИ ДУШ, БРАТИ, СОБОРИ ДУШ"

.11-го жовтня цього року минає п'ятнадцять років від історичної хвилини,коли то на Другому Ватиканському Соборі поставлено внесення піднести Києво-Галицьку Митрополію до патріяршої гідности. Це був справді ,,моментум'' у новітній історії Української Католицької Церкви, що мав величезний вплив на дальший її розвиток та розпочав добу її відродження.

На 46-му загальному засіданні під час Другої Сесії Собору взяв слово кілька місяців перед тим прибулий із заслання український митрополит Йосип Сліпий. Вже попереднього дня, коли було між промовцями згадане ім'я Митрополита-Ісповідника, оплескам не було кінця. Отці Собору нетерпеливо очікували виступу довголітнього Ісповідника Віри. Також усіх цікавило, що зможе сказати на сучасні теми церковного життя Владика, який майже двадцять років був ізольований від життя Церкви й культурного світу. Промові митрополита Йосифа присвятили всі присутні незвичайну увагу. Перед ними бо стояв не лише геройський Ісповідник Віри, але також глибокий богослов і великий Пастир. Своїм ясним і рішучим голосом говорив Митрополит про сучасні проблеми Христової Церкви, звертаючи особливу увагу на українську терплячу Церкву й усіх тих, що терплять разом з нею.

Виступ митрополита Йосифа був подією того пропам'ятного дня, 11-го жовтня 1963 року. Преса й телебачення, передаючи хід соборового засідання, присвятила окрему увагу промові українського Владики-Ісповідника, підкреслюючи зокрема, що ,,зроблено внесення на Соборі, щоб піднести Митрополію Києво-Галицьку до патріяршої гідности''. Хоч Отці Собору, а тим більше загал західнього християнського світу, не були ознайомленні з питанням патріярхату, реакція була спонтанна. Всі бо звернули увагу на цю пропозицію, а італійське телебачення назвало митрополита Йосифа на вечірніх ,,вістях'' уже ,,Українським Патріярхом''.

Для своєї пастви Митрополит був її Глава й Батько, був символ її свідчення й мучеництва. Своїми промовами та проповідями, а зокрема цим виступом на Вселенському Соборі Митрополит став світилом на дорозі її відродження й самовизначення. Його пропозиція на Соборі стала для українського Божого люду програмою дальшої праці для розквіту рідної Церкви. Врочистіть хвилини на Вселенському Соборі та однозгідність українських Владик, піддержана бажанням духовенства й вірних, а зокрема величезний авторитет і печать ісповідництва носія цієї ідеї Глави Української Церкви Митрополита Йосифа — все це запевняло успіх у цій благословенній праці та особливу Божу поміч.

Вже в 1963 році за митрополитом Йосифом визнано титул і права верховного архиєпископа, а в 1965 році іменовано кардиналом. Українська Церква тим була правно сконсолідована й гідно зарепрезентована у найвищих кругах церковної ієрархії, що й на міжнародному форумі відіграло преважливу ролю. Потрібно було тільки ще одного: об'єднання всіх вірних під одним недискусійним проводом та з одною точно визначеною програмою, зцементування всіх елементів в одну монолітну силу, що могла б всупереч усім перешкодам вийти на пряму дорогу і крокувати послідовно до свого структурального завершення в патріярхаті та сповнення цього тіла багатством своєї духовної спадщини.

Для осягнення цієї високої мети треба було співпраці всіх шарів Божого люду, як одиниць, так і громад. Маючи на увазі цю загальну програму й дивлячись на місцеві потреби, всі люди доброї волі дали від себе те, що могли. Праці бо так багато й вона різнородна,тому потрібно всіх Божих дарів і харизмів, що їх громади й одиниці посідали. Ця множина ідей та різнородність способів не лише не перешкоджають, але стають незвичайно помічними у виконанні програми, коли відбувається все в єдності й любові,з увагою тільки на славу Божу та добро Святої Матері Церкви-Страдниці.

Через місцеві обставини опинилася українська громада в Чікаго у самому вирі цих змагань. Так звані ,,календарні справи'' були тільки необхідною нагодою для мобілізації, а боротьба за традиції, обряд і мову — дальші точки тої самої основної програми. Можна сказати, що творці чікаґської розв'язки бачили з самого початку ясно визначену лінію на ідеологічній площині й у практичній дії: створити сильну церковну громаду, що стане насамперед живою одиницею своєї Церкви та пристановищем за її права, структуру й духовість. Такий змисл мали старання для створення парафії та й сам факт її заснування Блаженнішим Патріярхом у 1968 році.

(Закінгення на стор. 4)

д-р. Роман Кобилецький

НАШЕ ВЧОРА І ЗАВТРА

Валентин Мороз, блискучий публіцист-науковець, в одному із своїх творів, „Хроніка опору", дав нам понуру, трагічну картину нищення культурних надбань та історичних пам'яток українського народу. Нищать усе — українське мистецтво, українську архітектуру й церкви, українські музеї. Навіть придорожні хрести, поставлені на пам'ять знесення панщини, є предметом варварського нищення. Описуючи відомі всьому світові події, які сталися в гуцульському селі Космачі у зв'язку з неповерненням у призначеному єасі випозиченого з довбушівської церкви-музею іконостасу представниками кіностудії ім. Довженка з Києва, Валентин Мороз глибоко аналізує явища соціяльно-психічного порядку, які на цьому тлі зродилися серед мешканців Космача.

Майже в той сам час, можна сказати, на другому кінці світу, сталися подібні події теж на церковному полі. З'являється спонтанна реакція, підсилена підсвідомим інстинктом самозбереження, що є основним чинником духа опору. Його підґрунтям були нагромаджені почуття невдоволення й незаспокоєння релігійних та національних почувань вірних, які спостерігали, що наша Церква поволі втрачає познаки і прикмети української Церкви та починає уподібнюватися до американського довкілля. Розпорядження про зміну календаря стає поштовхом до відкритого протесту. Слідують відомі події, насичені високою напругою національної енергії і мобілізацією духа опору серед вірних парафіян, які шукали шляхів і способів повороту до джерел українських церковних традицій, до української церковної духовости, сформованої тисячолітнім існуванням Церкви на рідних землях, і до української богословської науки.

Поділену громадську думку віддзеркалюють тодішні статті, що появлялися на сторінках нашої преси, журналів, памфлетів, летючок і в радіопередачах, якими прихильники зміни календаря старалися доказати її доцільність та практичну вартість у нашому щоденному житті. Однак в аспекті наших церковних традицій календар є одним із елементів, які разом з іншими становлять відрубну, структуральну і релігійну особливість української Церкви, якою вона відрізняється від Церков інших народів. Народ, що стоїть у затяжній боротьбі за віднову своєї державности, не може дозволяти собі на жадні зміни, а зокрема в Церкві, що є захисником і твердинею прадідівської віри та традицій. Традиціями ми живемо, вони забезпечують нас від денаціоналізації й асиміляції, завдяки їм ми є в постійному духовому і молитовному зв'язку з рідним народом. На прикладі введення української літературної мови в наші богослуження на місце староцерковної ми вже тепер бачимо, на яку небезпечну дорогу ми вступили. Недобросовісна і довільна інтерпретація поняття рідної мови довела до того, що ми вже маємо в наших богослуженнях частинно або й цілком чужі мови, мови країн нашого поселення, а українська мова усувається як „незрозуміла" і „нерідна" для молодших поколінь.

Подібно до вищезгаданої події в Космачі, де всі намагання і заходи його мешканців не завершились ні найменшим успіхом, така сама доля зустріла всі звернення, прохання, особисті інтервенції кількох делеґацій до Риму від Комітету оборони традицій, а навіть формальна скарга до найвищого ватиканського суду залишилась без відповіді. Щойно проголошення і встановлення Блаженнішим Патріярхом разом із усією церковною ієрархією окремої парафії принесло позитивну розв'язку вірним, які в довготривалому, понад чотирирічному спорі, стояли в обороні українського церковного календаря та всіх традицій нашої Церкви.

Від цієї пропам'ятної та історичної події минає 10 літ,Наша парафія св. Володимира і Ольги , зростаючи на твердих принципах помісности й синодального устрою української Церкви, повертаючись до джерел української релігійної духовости, традицій і практики, за патріяршим благословенням домоглася великих матеріяльних і моральних надбань. На протязі цього часу ми доказали не лише нашій українській громаді, але всім в українській діяспорі, що ми вміємо не лише „бунтуватися" і протестувати, але вміємо теж і працювати з великим ентузіязмом і посвятою, а зокрема з великою жертовністю, гідною наслідування. На шляху нашого росту й розбудови ми культурно, розумно та з християнською настановою усували і поборювали всі перешкоди — неприхильне, а часто й вороже ставлення до нас, та послідовно здобували собі признання, пошану й авторитет у людей, які об'єктивно оцінювали нашу працю.

І ще на одному відтинку церковного життя ми дали повчальний приклад. Всі наші осяги і надбання ми повинні завдячувати тісній гармонійній і дружній співпраці наших Всечесніших Душпастирів із членами Парафіяльних Рад, обираними згідно з нашим статутом щорічно на загальних зборах всіх парафіян. В цьому й виявляється поворот до стародавніх звичаїв і традицій, коли то мирянський чин-

(Закінгення на стор. 4)

ПИШАЙСЬ, ГРОМАДО, В РОКОВИНИ ЦІ!

У десятиліття парафії св. Володимира і Ольги в Чікаґо

Благословен хай буде людський труд,
Жертвований меті священній і великій,
Що Богові приносить Божий Люд
За щедре дарування помочі й опіки!

Благословен хай буде творчий зліт,
Що у піднебну вись підносить людські душі
І в струмі літ тривкий карбує слід,
І подих у віках лишає всеживущий!

Тому літ десять у липневий день
Владиче слово впало скороплідним зерном
В чорнозем душ, і виріс з нього пень,
Що рясно вкрився плодом, свіжим і ядерним.

Бо Бог Всещедрий, Цар землі й небес,
Кріпив його живу і невсипущу силу,
І Володимир-князь здіймав над ним свій хрест,
І Ольга-владарка його благословила.

О браття й сестри, Церкви вартові,
Ви всі, що з серцем вірним в гордих грудях
Шляхи промандрували світові
И не розгубились по чужих краях і людях —

— а славних предків чесний заповіт
В громаді рідній зберегли собі і дітям,
Пошана вам велика і привіт
У праці вашої лунке десятиліття!

Ви не корились долі, мов трава,
Бо серце ваше вірністю палахкотіло —
Ви за помісні, за святі права
Своєї Церкви-Матері повстали сміло.

І світ чужий дізнався, хто оті,
Що отчу Церкву люблять вірно до загину,
Що Богові й Покрові Пресвятій
У ній молитву шлють за дальню Україну.

Років невтомних проминуло десять,
І сяє храм, мов писанка-краса,
А в нім собор святих на фресках, і здається,
Що це зійшли на землю небеса.

Пишайсь, громадо, в роковини ці:
Твій труд записаний в літопис чести й слави,
Держи свій прапор міцно у руці
І прикладом світи всім добрим і лукавим!

Роман Завадович

ЮВІЛЕЙНИЙ 1978 РІК

1978 рік є особливим роком для парафії свв. Володимира і Ольги. Особливий він тим, що в ньому припадає ювілей 10-річчя існування парафії. Щоправда, це скромний ювілей, бо відзначуємо тільки перше десятиріччя, але він важний тим, що це дало нагоду парафії знайти нову моральну силу та фізичну енерґію до продуктивної праці та здобування нових осягів. Вся парафія відчула цілим своїм єством, що цей ювілейний рік повинен відрізнятися від попередніх. Тому не диво, що в цьому році кожний почин, кожна праця, кожна форма діяльного вияву проходила під кутом повної свідомости, що ювілейний рік повинен бути нашим великим жнивом.

Отже, цей 1978 рік був зокрема багатий на різнородну працю. Самозрозуміло, що організаційна праця йшла за устійненим в минулих роках порядком, як наприклад, річні Загальні Збори парафії, вибір Парафіяльної Ради, збори прицерковних організацій — Сестрицьтва Покрова Пресвятої Богородиці, Братства св. Андрея, Братства св. Михаїла, Братства молоді ім. Бориса й Гліба, хору ,,Прометей" та інших. Одначе вже й тут відчувалася атмосфера ювілейного року у формі численнішої участи парафіян у згаданих організаціях.

Ще більше відчувався вплив ювілейного року тоді, коли відбувалися традиційні парафіяльні імпрези — Різдвяна просфора та Спільне свячене, в яких вирізнялися не тільки численна участь парафіян, але також зріст жертвенности. Цю жертвенність ми бачили на протязі цілого року — під час коляди, під час збірок на Патріярший фонд, під час збірок на поміч іншим парафіям, не говорячи вже про щедрі пожертви на свій храм. Слід згадати, що цього року засновано при парафії стипендійний фонд для студентів богословії, який доповнить ту матеріяльну допомогу, яку вже від років вело наше Сестрицтво Покрова Пресвятої Богородиці.

Вдалими в цьому році також були такі імпрези, як День Матері, День Батька, Вечір Ґрадуантів та різні сходини з доповідями не тільки місцевих доповідачів, але також гостей з-поза Чікаґо.

Також і дії, що належать до духової сторінки життя парафії, не були занедбані, зокрема дії, що належать до наших традицій. Як минулих років, так і цього ми відбули урочисто Водосвяття на подвір'ї собору, де пишався здвигнений з льоду хрест, великодні реколекції, свячення пасок на площі, Перше Причастя та вшанування могил у Зелені Свята. В усіх цих та інших духово-обрядових формах була численна участь парафіян, прихожан та сусідів-чужинців, що з великою цікавістю приглядалися до нашої релігійної практики.

Ювілейні святкування в році започаткувало Сестрицтво Покрова Пресвятої Богородиці вже 25-го лютого, відзначуючи свій 10-річний ювілей, і вшановуючи при тій нагоді особливим способом о. крил. Павла Джулинського, свого опікуна та першого пароха парафії свв. Володимира і Ольги. Опісля, 25-го червня, було великою шаною для парафіян справляти ювілей 25-річчя священнолужіння нашого теперішнього настоятеля о. митр. Маріяна Бутринського, не тільки невтомного духовного провідника своєї пастви, але активного громадського діяча в чікаґській громаді.

До найбільших святкувань в цьому ювілейному році і, можна сказати, кульмінаційних належать святкування двох празників. Один празник уже відбувся. Був це храмовий празник Святих Володимира і Ольги 30-го липня. В той день, рівно 10 років тому, Їх Блаженство, Патріярх Помісної Української Католицької Церкви, в присутності владик та численно зібраного народу метрополітального Чікаґо заснував для вірних, що бажали святкувати за юліянським календарем, парафію свв. Володимира і Ольги. Щоб підкреслити наближення ювілею 1000-ліття Хрещення України та 10-ту річницю свого існування, парафіяни свв. Володимира і Ольги заклали і посвятили на сам празник на фронтовій стіні свого собору велику мозаїку, яка зображує Хрещення України-Руси. Дуже величавими були святкування храмового празника та посвячення мозаїки. Празничний обід притягнув більше вірних, ніж коли-небудь. Коли вже не стало місця, багато вірних мусіло відійти додому.

Іконостас в Соборі св. Володимира і Ольги проєкту і виконання Павла Мозеса, ікони — Івана Дикого.

Друге свято, яке закінчить святкування десятиріччя — це Святопокровський празник 14-го жовтня. Він збігається з датою нашого входу в новозбудований храм, що сталося після п'ятирічного гостинного перебування у православних братів, у соборі св. Князя Володимира. Щоб у десяту річницю існування парафії також належно відмітити Святопокровський празник, відбудеться посвячення нового іконостасу. Іконостас — це не тільки інтегральна частина українських церков візантійського стилю, але також дуже важлива частина нашої церкви під оглядом літургічно-обрядовим та духово-традиційним. Окреме досягнення в цьому нашому ювілейному році — це розмалювання центральної частини собору та збагачення його новими іконами та орнаментами.

Можна сказати, що храмовий празник Святих Володимира і Ольги та Святопокровський празник, що відбудеться 14-го жовтня — це підсумки десятирічної праці парафії свв. Володимира і Ольги на прославу Бога та на збереження української помісної Церкви на чолі з її Главою — Патріярхом Йосифом. Десять пройдених років — це плідні роки. Ми їх утримали великим пам'ятником — побудовою Божого Дому, яким є наш собор свв. Володимира і Ольги, а в цім ювілейнім році прикрасили цей Божий Дім новими пам'ятками-мозаїкою, що зображує хрещення України-Руси, та іконостасом. Переступаючи цей ювілейний рік відчуваємо, що за тих десять пройдених років ми набрали сили і гарту продовжувати сповняти наші християнські заповіти та працювати для добра нашої помісної Церкви і народу, а також, як це ми цього року не раз підкреслювали, готуватися до великого Свята — 1000-ліття Хрещення України-Руси.

ЛуК-а

В днях 13-15 жовтня 1978 року
в парафії свв. Володимира й Ольги в Чікаґо, Ілл.

відбудуться

СВЯТОПОКРОВСЬКІ СВЯТКУВАННЯ

З ТАКОЮ ПРОГРАМОЮ:

П'ятниця, 13-го жовтня

Год. 6-та веч. — ВЕЛИКА ВЕЧІРНЯ з ВСЕНОЧНИМ.
Год. 7:30 веч. — ВІДКРИТТЯ ФОТО-ВИСТАВКИ та виставки різних парафіяльних пам'яткових речей в авдиторії Собору. Виставка відкрита до 15-го жовтня, год. 5-та по пол.

Субота, 14-го жовтня

Год. 9-та ранку — ВРОЧИСТА СВЯТА ЛІТУРГІЯ.
Від год. 10-ої ранку до год. 5-ої по пол. —

З'їзд Союзу Братств і Сестрицтв

Год. 7:30 веч. —

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ

в залі Лейн Текнікал Гайскул при вул. Вестерн і Еддисон

В програмі візьмуть участь:
ГАННА КОЛЕСНИК — меццо-сопрано, кол. примадонна Київської Опери.
АДРІЯН БРИТТАН — концертовий скрипаль, професор музики на Нотр Дейм університеті.
ЛЕОНИД ОЛЕКСІЙЧУК — мистець слова.
Хор „ПРОМЕТЕЙ" парафії св. Володимира і Ольги під управою РОМАНА АНДРУШКА.
„ТЕАТРАЛЬНА СТУДІЯ МОЛОДІ" при парафії св. Володимира і Ольги під керівництвом ЛЮБО ЦЕПИНСЬКОГО.
СИМФОНІЧНА ОРКЕСТРА.
НАДІЯ САВИН — фортепіяновий супровід.

Неділя, 15-го жовтня

Год. 10:30 ранку — СОБОРНА БОЖЕСТВЕННА ЛІТУРГІЯ з благословенням іконостасу і відслоненням пропам'ятних таблиць Жертводавців.
Год. 5:30 по пол. —

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ

у готелі Меріот О'Гар при вул. Гіґтінс і Камберленд

В мистецькій програмі виступлять:
ГАННА КОЛЕСНИК — меццо-сопрано.
ЛЕОНИД ОЛЕКСІЙЧУК — мистецьке слово.
Вокальне Тріо „НЕЗАБУДЬКИ" при парафії св. Володимира і Ольги (МАРІЯ КОСТЕЛИНА — сопрано, АЛЕКСАНДРА САВИН — меццо-сопрано, ВІРА СУРІВКА — альт, МАРІЯ ПЛЕШКЕВИЧ — мистецький керівник).
НАДІЯ САВИН — фортепіяновий супровід.

Запрошуємо широку Українську Громаду до участи в цих святкуваннях.

ОТЦІ ДУШПАСТИРІ ПАРАФІЯЛЬНА РАДА ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ

ПОВІДОМЛЕННЯ

Дирекція Філії Українського Католицького Університету ім. Папи Климентія в Чікаго оголошує програму курсів в осінньому семестрі 1978-1979 акад. року.

В загальному відділі:

проф. Завадович Р.: УКРАЇНСЬКА МОВА (МОРФОЛОГІЯ) — 1 год. тижнево, лекція відбувається що другої суботи, год. 9:30-11:00 ранку;

проф. Маркусь В.: ПРОВІДНІ ІДЕЇ СУЧАСНОГО РУХУ ОПОРУ — семінар — 1 год. тижнево, семінар збирається що другого вівтірка, год. 7:30-9:00 веч.

о. Кротець І.: ВИБРАНІ ПИТАННЯ СХІДНЬОЇ ДУХОВОСТИ — семінар — 1 год. тижнево, семінар збирається що другої середи, год. 7:30-9:00 веч

о. Кротець І.: ЛІТУРГІЧНИЙ СПІВ — 1 год. тижнево, що понеділка, год. 7:30-8:30 веч.

о. Кротець І.: ЛІТУРГІЯ І ОБРЯД — 1 год. тижнево, що понеділка, год. 8:30-9:30 веч.

проф. Маркусь В.: ВПРАВИ З ЦЕРКОВНО-СЛОВ'ЯНСЬКОЇ МОВИ — 1 год. тижнево, відбуваються що два тижні у четвер, 7:30-9:00 веч.

лектор Пошиваник Д.: УКРАЇНСЬКА МОВА ДЛЯ АНГЛОМОВНИХ — 2 год. тижнево, що четверга, год. 7:30-9:00 веч.

В педагогічному відділі:

проф. Завадович Р.: УКРАЇНСЬКА МОВА — як вище.

проф. Рубчак Б.: УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРА (вибрані теми з модерної літератури) — 1 год. тижнево, що другої суботи, 9:30-11:00 год. ранку.

проф. Семчишин М.: ОГЛЯД УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ — 2 год. тижнево, що суботи, 11:20-12:50 по пол.

проф. Маркусь Д.: ОСНОВИ ПЕДАГОГІКИ — 1 год. тижнево, що другої середи, год. 7:00-8:30 веч.

Курси в педагогічному відділі відкриті також для не-студентів цього відділу.

Студенти педагогічного відділу можуть брати курси загального відділу, при чому їм можуть бути вони зараховані для виповнення вимог педагогічної програми.

ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК

Український Католицький Двотижневик

що його видає

Парафія св. Володимира і Ольги в Чікаґо

- **Стоїть у перших рядах змагання за Помісність і Патріярхат Української Католицької Церкви;**
- **ПРОПАҐУЄ літургічну обнову в дусі східнього благочестя й українських традицій;**
- **ІНФОРМУЄ про українське церковне життя:**
- ЗМАГАЄ за братолюбимі відносини між всіма українськими вірними.

СТАВАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТНИКАМИ, ПРИХИЛЬНИКАМИ, КОЛЬПОРТЕРАМИ „ЦЕРКОВНОГО ВІСНИКА"!

Річна передплата: 5.00 дол. — Замовляти:

"CERKOWNYJ VISNYK"

2245 W. Superior St., Chicago, Ill. 60612

„СОБОРИ ДУШ, БРАТИ"...

(Закінчення зі стор. 3)

„Розбудуйте її на одну з кращих українських католицьких парафій на цьому континенті, що була б зразком церковного життя, плекання обряду, українського духа" — це конкретна програма, що її вже тоді, мов дороговказ, залишив Блаженніший Патріярх.

Церква — це живе тіло. Всі її члени мусять бути живі й здорові, тоді щойно вона матиме силу й живучість у собі. Тому існування сильних церковних громад — це життєва конечність. Чікаґська парафія святих Володимира і Ольги поставила собі за основне завдання освідомлення своїх вірних та практичне християнське життя. Плекання обряду і традицій, практикування східнього християнського благочестя та поглиблення української духовости — це плятформа, на якій вірні знайшли настанову до справжнього християнського життя й усе більшої участи у житті Церкви. Тим парафія святих Володимира і Ольги в Чікаго стала не лише для своїх членів, але для цілої нашої спільноти одним із стовпів нашого відродження та прикладом до наслідування. Цілий ряд членів парафії далеко заанґажований у мирянському й патріяршому русі. Вони, однак, є насамперед практикуючі християни та найбільш активні працівники своєї церковної громади. Подібні вони до місіонерів, що після місійних подорожей і проповідування між невіруючими Божого слова вертаються до своєї місійної станиці, де відсвіжуються скріпляють свої сили й духовно міцніють. Для нашого руху церковного відродження й патріярхальної діяльности має існування таких баз преважливе значення.

Парафія святих Володимира і Ольги в Чікаго сьогодні згадує з великою вдячністю своє п'ятирічне перебування у православному катедральному соборі св. Володимира. Там вона стала на ноги й виросла. Будучи в комірному у братів православних, не перестала вона вірити у свої принципи, ні не відстала від участи у змаганнях за патріярхат. Віра в Бога та надія на краще завтра спонукали громаду до великих жертв і зусиль, доказом чого є собор святих Володимира і Ольги й усі інші надбання. Божий храм — собор святих Володимира і Ольги — це свідоцтво віри в Бога, пам'ятник любови до рідної Церкви, а рівночасно доказ живучости й наснаги його будівничих. Перед громадою далі велике завдання: збагачувати у тих чудових мурах Божого храму зміст, сповнювати їх духом Християнського Сходу та багатством Богослужень у дусі східнього обряду. Це громаду ще більше скріпить для внутрішньої і зовнішньої діяльности й, віримо, дасть можливість і молодому поколінню знайти у сучасній збаламучености альтернативу і дороговказ у житті.

Вся діяльність Церкви і її старання служать на те, щоб спаслися людські душі. Це за Божою славою мусить бути найвищий ідеал. Тому потрібно будувати живучі одиниці, що своїм життям і свідомістю стануть певним і тривким елементом у розбудові громад і цілості нашого церковного життя. Тому моттом на дальші роки будуть слова новітнього письменника: „Бережіть собори, собори душ, брати".

Чи парафія святих Володимира і Ольги в Чікаго правильно зрозуміла програму, що нею стало внесення Блаженнішого Патріярха на Вселенському Соборі перед п'ятнадцять роками? Чи десять років її існування хоч у малому причинилося до здійснення цієї програми? Найближчі Святопокровські святкування будуть найкращою нагодою приглянутися. Перед усяким прихильним або неприхильним осудом треба мати на увазі євангельський заклик: „Прийди й подивись!"

Слухайте радіопередачу

парафії св. Володимира і Ольги

НЕДІЛЬНІ ДЗВОНИ

кожного вівтірка, від год. 8:30 веч.

із радіовисильні WSBC AM 1240

НАШЕ ВЧОРА І ЗАВТРА

(Закінчення зі стор. 3)

ник брав жваву участь в управлінні Церквою і її майном, бувши представником і живим посередником між душпастирями і загалом парафіян. Ця традиція повинна бути широко практикована, бож з погляду існування і дальшого розвитку нашої Церкви поза межами рідної землі вона найбільше може причинитися до збереження українського духа, українських обрядів і традицій та успішно протиставитися нагальному наступові асиміляції і денаціоналізації.

У нашій динамічній діяльності ми, як парафія і церковна одиниця, були глибоко заінтересовані громадськими та загальнонаціональними справами і проблемами. Наші душпастирі й представники парафіяльних рад брали активну участь у всіх многогранних проявах культурного, громадського і політичного життя нашої спільноти. Але ми не лише співпрацювали на громадському відтинку, ми теж творили нові цінності культурного, наукового, видавничого характеру. Також на інших ділянках ми виявляли свою творчу наснагу, ініціятиву й працю. Для прикладу згадаємо лише про створення і ведення Філії Українського Католицького Університету, наладнання видавничої справи Братством св. Андрея, відкриття книгарні і друкарні „Ставропіґія", а зокрема створення хорів і Театральної Студії Молоді, якої виступи мали широкий розголос і признання в Америці й Канаді.

При цьому загальному огляді не можемо поминути мовчанкою нашої піонерської, але конкретної й дружньої співпраці з нашими православними братами. Наше п'ятирічне перебування і богослуження в катедральнім соборі св. Володимира залишаться в нашій пам'яті незатертим спомином та історичного значення прикладом, як, на ділі, має виглядати екуменічна дружність.

Немає тут змоги і місця зробити докладний перелік нашої всесторонньої і многогранної діяльности, бо годилося б згадати і про наші численні прощі до Риму з нагоди різних святкувань і річниць, про участь наших мистецьких ансамблів, хору „Прометей" і тріо „Незабудьки" у римських концертах і про нашу моральну та матеріяльну допомогу іншим парафіям, про розбудову й організаційне завершення наших братств і сестрицтва, зібрання чималої суми гроша на Патріярший Фонд, видавання пропам'ятних відзнак, стрічок, коверт з відповідними українськими написами, що становлять велику збірку філателістичного значення. Такі підсумки нашої діяльности будуть зроблені в пропам'ятній книзі, яку приготовляє окрема комісія нашої парафії.

Але тут можемо і хочемо чесно, відкрито й об'єктивно ствердити, що наша парафія завдяки своїй діяльності на церковному, релігійному, культурному, громадському і загальнонаціональному відтинках стала передовою і зразковою церковною та громадською одиницею і що на протязі свого десятирічного існування вона високо, твердо й явно держала прапор помісности та патріяршого устрою нашої Церкви. І в цьому ми бачимо її непересічні й небуденні заслуги та її передовість.

Хор „Прометей"

при парафії св. Володимира і Ольги в Чікаго

під орудою **Романа Андрушка**

випустив альбом платівок:

„БОЖЕСТВЕННА СВЯТА ЛІТУРГІЯ"

Альбом двох довгограючих платівок Літургії в українській мові з „Молитвою за Патріярха" можна набути в українських книгарнях.

Ціна —$12.00. На пересилку просимо долучити $1.00.

•

Також появилася нова платівка

СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКИХ ПІСЕНЬ

що її випустило

Вокальне Тріо „Незабудьки"

при соборі св. Володимира і Ольги

Ціна платівки — $6.50.

Замовлення на платівки надсилайте на адресу:

Sts Volodymyr and Olha Parish

2245 W. Superior Street, Chicago, Ill. 60612

Tel. (312) 829-5209

Повідомляємо, що

парафія св. Володимира і Ольги

відкрила нову інституцію

ВИДАВНИЦТВО, КНИГАРНЮ І ДРУКАРНЮ

СТАВРОПІГІЯ

Видавництво продовжує працю братського видавництва св. Андрія Первозванного. У книгарні можна набути книжки, журнали, газети, картки, ікони, платівки та канцелярійне приладдя, а друкарня виконує друкарські роботи на замовлення.

STAUROPEGION

2226 W. Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622

Tel. (312) 276-0774

КАЛЕНДАРЕЦЬ ІМПРЕЗ

14-15 жовтня — СВЯТОПОКРОВСЬКІ СВЯТКУВАННЯ.

28-го жовтня — Свята Літургія і Концерт парафіяльних ансамблів в Іллинойському Університеті — Урбана-Шампейн, Ілл.

1-го листопада — Молебень в намірені Українського Народу.

4-го листопада — Вечір Молодих Подруж.

18-19 листопада — Базар Сестрицтва.

21-го листопада — Братський День Братства св. Михаїла.

26-го листопада — „Голодний обід" заходами Сестрицтва для допомоги політв'язням.

3-го грудня — День Сестрицтва Покрова Пресв. Богородиці (10-тиріччя).

4-го грудня — Братський День Братства Входа в Храм.

9-го грудня — Андріївський Вечір, заходами Братства Молоді св. Бориса і Гліба.

13-го грудня — Братський День Братства св. Андрея.

17-го грудня — Гостина св. Николая.

Сторінку Української Католицької Парафії Святих Володимира й Ольги в Чікаго зредагував:

Мгр ЛУКА КОСТЕЛИНА — *референт преси*

Товариство Свята Софія

Комісія Патріяршого Фонду

НА ПАТРІЯРШИЙ ФОНД ЗЛОЖИЛИ:

УІІ — 1978

По 1,000.00 дол. — Марія і Микола Ривак, д-р Борис Фипчак;

525.00 дол. — Збірка в пам'ять бл. п. М. Яремак (збіркою зайнялася д-р Дарія Миндюк);

по 500.00 дол. — Василь і Анна Боднарські, Василь Гаєвий в пам'ять Дружини бл. п. Марії;

300.00 дол. — В. і Ц. Диба;

250.00 дол. — Товариство за Патріярхальний Устрій в Льос Анджелес (прихід зі свята в пошану Патріярха Йосифа);

200.00 дол. — Збірка в Пассейку;

по 100.00 дол. — Д-р Михайло і Петро Палій, Остап Олесницький;

по 50.00 дол. — Микола Григорчук, Василь Колодчин (Детройт);

25.00 дол. — Осип Петрович;

по 20.00 дол. — Лев Коленський, Дмитро Синюх.

Листа ч. 1114 — Фльорида. Збіркою зайнялися: Омелян Урбанський і Вероніка Цегельська.

По 50.00 дол. — Юлія і Омелян Урбанські, Мих. Ц. Курман, Мирон Івашко, Павло Гарматій;

по 25.00 дол. — Онуфрій Коцелко, Роман Панчак, Володимир Хомяк, Катерина і Володимир Бацвин;

по 20.00 дол. — А. Угляр, Василь Вільчинський, Олександер Кучкула, Стефан Козінчук, Кузьма Миронович, Богдан Козій;

по 10.00 дол. — Оля і Михайло Болюх, Іван Назар, О. Сахаревич, Іван Пацай, Омелян Граб, Михайло Андрійович, Евген Крук, М. і Л. Кобрин, Юрій Тимків, Василь Давидович;

по 5.00 дол. — Іван Бродка, Петро Гуменюк, Сидір Ґнопко, Роман Балабан.

Листа ч. 1184 — Кліфтон. Збіркою займався Модест Кливак.

25.00 дол. — Мирослава Лугова;

20.00 дол. — Софія Гаврилишин;

18.20 дол. — Т-во Патріярший Фонд;

10.00 дол. — Магдалина Яцусь.

Збірка в Рочестері, Н. Й. Збіркою займалося Т-во за Патріяхат.

250.00 дол. — Марія Холєвчук;

по 200.00 дол. — Іванна і Михайло Терлецький, Марія і Омелян Омецінський, Іван Мелешко;

по 100.00 дол. — Марія і Василь Базюк, Марія і Теодор Лесик, Володимир Цюга, Ірина і Володимир Біловус, Оксана і Микола Шевчин, Софія і Семен Кобасовський, Евдокія і Юрій Боберський, Анастазія і Мирон Лучанко, Евдокія і Іван Костів, Неля і Віктор Ґалуцький, Евгенія і Володимир Кольцьо, Александер Грабар, Марія і Андрій Фалат, Марія і Василь Попович, Александра Семків, Марта Семків, Ігор Шот, Ольга і Михайло Малинівський, Ростислава і Андрій Стеців, Роман Вергун, Олена і Осип Мудрий, Михайлина і Дмитро Пилипець, Ольга Осецька, Василь Каліцінський, д-р Марія Кознарська, Богдан Домашук, Марія і Іван Мойсей, Ярослава і Володимир Зелез, Софія і Іван Лучканич, Софія і Михайло Єйна, Марія і Михайло Крижанівський, Ольга і Марко Лонкевич, Стефанія і Іван Телега, Марта і Олекса Лобас, Анна і Іван Боднар, Леся і Іван Новосядло, Марія і Ярослав Матковські;

75.00 дол. — Люба і Володимир Юзьків;

по 50.00 дол. — Петро і Марія Данилишин, Марія і Теодор Фалат, Стефанія Лаба, Василь Остапюк, Софія і Василь Семанюк, Осип Кушнір, Магдалина Марущак, Олена Харамбура, Марія і Микола Якимишин, Константин Шевчук, о. Василь Осташ, Марія Кучма, Стефанія і Карло Маньківські, Софія і Осип Колцьо;

по 25.00 дол. — Ольга і Стефан Павлишин, Степан Чолач, Марія Бах;

по 20.00 дол. — Дмитро Ґлушко, Іван Масний;

по 10.00 дол. — Марія Сверида, В. і С. Габа, М. і С. Габа, Є. Габа і родина.

751.50 дол. — Збірка в церкві Богоявлення;

677.00 дол. — Збірка в церкві св. Йосафата;

25.00 дол. — Сестрицтво св. Ольги.

Збірка по бл. п. Любі Мурин:

150.00 дол. — Тарнавський Володимир і Богданна;

по 100.00 дол. — Колцьо Володимир і Евгенія, Крижанівський Михайло і Марія;

по 50.00 дол. — Колцьо Осип і Соня, Колцьо Нестор і Магда, Матійцьо Петро і Леся, Крижанівський Богдан і Уляна, д-р Крижанівський Юрій і Христина, Тарнавський Орест і Марта;

по 20.00 дол. — Боднар Роман, Мудрий Осип і Ольга, Мелешко Іван;

по 10.00 дол. — Харамбура Олена і Ольга, Холєвчук Марія, Яріш Петро і Марія, Омецінський Омелян і Марія, Марущак Магдалина, Струмінська Марія, Малиновський Михайло і Ольга, Вергун Роман, Єйна Михайло і Софія, Костюк Евгенія, Грабар Володимир, Лесик Марія, Мандзій Василь і Анізія.

по 5.00 дол. — Шавранський Михайло і Лідія, Буцерка Анна, Шот Василь.

Разом .... 855.00 дол.

Збірка по бл. п. Петрі Корнилі:

100.00 дол. — Корнило Василь і Іван;

20.00 дол. — Фалат Андрій і Марія;

по 10.00 дол. — Малиновський Михайло, Пристай Дмитро і Марта, Телега Іван, Крижанівська Марія;

по 5.00 дол. — Васьків Стефан і Анна, Колцьо Володимир і Евгенія, Буцерка Олекса і Анна, Воляк Петро і Мирося, Ґреко Данило і Оля, Гайдучок Григорій, Ковалик Анна, Тороус Іван і Емілія, Пилипець Дмитро, Сипняк Степан і Марія, Рйопка Іван, Джус Олекса і Марія, Когут Михайло і Варвара;

по 3.00 дол. — Дяченко Василь і Анна;

по 2.00 дол. — Кругляк Іван;

по 1.00 дол. — Ліщинський Василь.

Разом .... 231.00 дол.

Збірка по бл. п. Коцик Теодозії

по 100.00 дол. — Богданна, Володимир і Ігор Тарнавський;

по 20.00 дол. — Ольга і Ярослав Гафткович, Надія і Іван Гафткович, Марійка Сій;

по 10.00 дол. — Евгенія і Володимир Колцьо, Марія і Михайло Крижанівський, Олександер Грабар, Марія і Омелян Омецінські, Марія Холєвчук, Ольга і Михайло Малиновські;

по 5.00 дол. — Люба Мурин.

Разом .... 225.00 дол.

Збірка по бл. п. о. Петрі Чавсі:

по 10.00 дол. — Холєвчук Марія, Костинюк Микола, Колцьо Володимир, Крижанівська Марія, Кознарський Мирослав;

по 5.00 дол. — Мурин Люба.

Разом .... 55.00 дол.

Збірка по бл. п. Остапюк Марії:

по 10.00 дол. — Холєвчук Марія, Зелез Ярослава.

Разом .... 20.00 дол.

В пам'ять бл. п. Богдана Гірки зложили (Льос Анджелес):

50.00 дол. — д-р Олег Снилик;

по 15.00 дол. — Т. Стельмах, Петро Боян;

По 10.00 дол. — Я. Тростянецький, Б. Стус, Марія і Петро Маринович, Остап Ґац, М. Долинюк;

по 5.00 дол. — М. Новак, Й. Жук, О. В. Бойко, Я. Городецька, Ірена Нижанківська, Марія Броніковська, Петро Якимів, О. Брікнер, Орест Л. Долинюк, Орест Зозуля.

В пам'ять бл. п. Романа Занків зложили (Філядельфія):

по 25.00 дол. — Анна і Михайло Куриляк, Осип Петрович;

20.00 дол. — Родина Джекон;

10.00 дол. — Родина Цімерман;

по 5.00 дол. Т. Бикар, Дмитро Кащак.

Комісія Патріяршого Фонду Товариства Свята Софія висловлює щиру подяку усім Вельмишановним Збірщикам і Жертводавцям.

Датки на Патріярший Фонд можна складати на руки уповноважених збірщиків або висилати на адресу: St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund, 7911 Whitewood Rd., Philadelphia, Pa. 19117.

Всі датки на Т-во Св. Софія — Патріярший Фонд можна відтягати від податку IRS No. 23-74380645.

ЖОВТЕНЬ — МІСЯЦЬ ІНТЕНСИВНОЇ ЗБІРКИ НА III СКВУ!

Східня Німеччина демонструє свою мілітарну силу

Берлін. — Пресові агентства інформують, що Східня Німеччина, яка, на думку західніх політичних обсерваторів є найвірнішим сателітом Совєтського Союзу, розпочала тепер демонструвати свою військову силу і то на території Східнього Берліну, який підлягає аліянтській контролі у правильнику якої є виразно сказано, що всякі мілітарні паради в будьякій частині Берліну є заборонені.

Комуністичний уряд Східньої Німеччини, ігноруючи усі постанови, перевів в суботу, 7-го жовтня ц. р. велику військову параду з участю танків, летунських з'єднань, піхоти у східній частині Берліну, викликаючи, очевидно, сильний спротив американського, британського і французького командування, яке являється співвідповідальним за додержання постанов.

Речники усіх трьох згаданих адміністрацій у цьому поділеному ще досі місті заявили кореспондентам, що уряд Східньої Німеччини безсумніву порушив раніші домовлености і діяв нелегально. Як треба було сподіватися росіяни, які є також співвідповідальні з трьома західніми аліянтами за нагляд над додержанням раніших постанов, в тому випадку стали по стороні уряду Східньої Німеччини і відкинули західнє обвинувачення.

Військова парада минулої суботи була вже другою з черги демонстрацією східньонімецької мілітарної сили, бо тиждень раніше вулицями східнього Берліну маршували тисячні колони так званої народної міліції, проти чого також протестували коменданти західніх секторів, вказуючи на демілітаризаційний статус Берліну.

Напрямок...

(Закінчення зі стор. 2)

нього натиску таки забагато наслідувань і безкритичного сприймання принципів цієї плебейської культури. Тут вам і орієнтація на „реальність" в Україні (не враховування, зауважте, а якраз орієнтація!), і вимога йти в ногу зі „здобутками", і признавання авторитету „радянського" комплексу. Все воно якось так упарі з офіційною свідомістю та самостійницьким переконанням.

Зрозуміти це трудно. Бож українці, хоч і в кріпацтві, все ж — козацький народ, народ Мономаха, Сагайдачного, Могили, Сковороди, Шевченка, Франка. Це правда: бували між нами всякі кочубеї, махни і скрипники. Сьогодні, в наслідок безперервного трьохсотлітнього ярма між нами може й забагато плебеїв. Але ми тепер стаємо нацією Морозів, Лук'яненків, Снєгірьових, Караванських, Тихих і Руденків.

А це вже дуже зобов'язує.

З Волі Всевишнього, відійшла у Вічність, в неділю, 8-го жовтня 1978 року, по довгій і важкій недузі, на 89-му році життя, наша Найдорожча МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.

НАТАЛІЯ ГАРАСОВСЬКА
з дому ПАСІЧИНСЬКА

вдова по о. Станиславові, довголітньому пароховi Себечева, пов. Сокаль, Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в понеділок, і вівторок, 9-го і 10-го жовтня 1978 року, о год. 7-ій веч.

ПОХОРОН в середу, 11-го жовтня 1978 року, о год. 9:30 ранку, з похоронного заведення Музика і Син до собору свв. Володимира й Ольги в Чікаго, а звідтам на цвинтар св. о. Миколая.

В глибокому смутку:

діти:
АНДРІЙ з дружиною ОРИСЕЮ
МАРІЯ з чоловіком ЮРІЄМ ДАЧИШИНОМ
ОСТАП з дружиною ІВАНКОЮ
ГАЛЯ з чоловіком РОМАНОМ ЗАЯЦЕМ

внуки:
МАРТА ГАРАСОВСЬКА
ХРИСТИНА ДАЧИШИН-ТАРАН з чоловіком ВІКТОРЕМ і дітьми МИХАЙЛИКОМ і НАТАЛЕЮ
ЮРЧИК і НАДІЙКА ЗАЯЦЬ

Просимо про молитви за спокій Її душі.

У глибокому смутку повідомляємо все Організоване Жіноцтво про те, що 26-го вересня 1978 року відійшла у Вічність

бл. п.

Мгр ВАЛЕНТИНА ВОРОПАЙ
ПЕДАГОГ І ГРОМАДСЬКА ДІЯЧКА

Валентина Бондаренко-Воропай походила з Одещини, де закінчила середню і вищу освіту. Пізніше доповнила студії ще магістерією в Лондонському університеті. Вчителювала в Архангельську, як викладач історії, а потім у Лондоні, як викладач слов'янських мов. Працювала теж у Національній Центральній Бібліотеці в Лондоні, а від 1961 р. в Національній Бібліотеці Наук і Технології. Була членкою Головної Управи Організації Українських Жінок Великої Британії і заступницею голови СФУЖО в Европі.

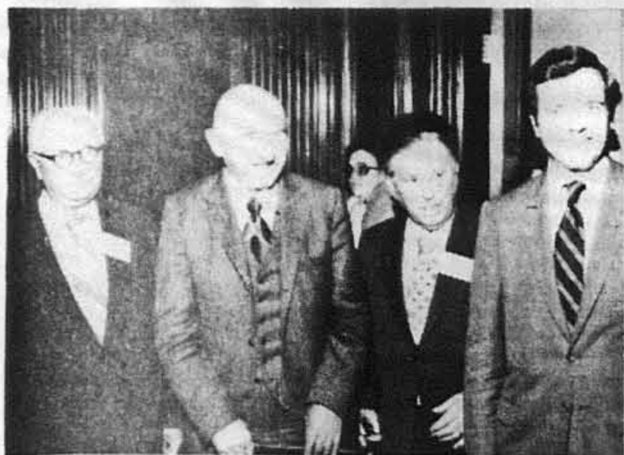
ПОХОРОН відбувся 3-го жовтня 1978 р. при участі Гуртків ОУЖ і представників громадянства.

Покійна осиротила чоловіка д-ра Олексу Воропая.

Управа Світової Федерації
Українських Жіночих Організацій

ВАШІНҐТОНСЬКА АКЦІЯ...

(Закінчення зі стор. 1)

Ген. Петро Григоренко і сенатор Г. Джон Гайнц, республіканець із Пенсильвенії, у товаристві мгра Івана Базарка і д-ра Володимира Душника.

Сенатор Джон Г. Гленн, демократ із Огайо, в товаристві (зліва) проф. Тараса Шмагали і д-ра Богдана Футея.

Конгресмен Рон Марлене, республіканець із Монтани, мати якого є українка, зустрічається з інж. Анатолієм Дорошенком, Михайлом Сорокою, Гелен Олек і д-ром Мироном Куропасем.

жахіття, які пережив і далі переживає український нарід під совєтським пануванням, зокрема згадав про штучний голод у 1930-их роках, винищення провідної верстви-інтелігенції Москвою, про продовження русифікаційної політики Кремлю в Україні, яку ген. Григоренко назвав „одвертим ґеноцидом". Він закликав країни Заходу і Об'єднані Нації застосували резолюцію ОН щодо ліквідації колоніялізму до Совєтського Союзу і повести рішучу боротьбу проти ґеноциду в тій імперії. Ген. Григоренко рівнож поінформував про те, що Українська Гельсінкська Група доручила йому і Леонідові Плющеві створити її закордонне представництво, закликаючи українську громаду підтримати діяльність цього представництва.

Присутні сенатори і конґресмени вітали ген. Григоренка і його дружину Зінаїду, у своїх виступах підкреслювали його діяльність в обороні всіх прав людини і підкреслювали, що він є символом правозахисного руху в Україні та цілому Совєтському Союзі.

Між іншим, того дня ген. Григоренко у супроводі інж. Нестерчука, відвідав Державний департамент, пресове агентство „Ассошіейтед Прес" і українську та російську редакції „Голосу Америки".

Крім ген. Григоренка і д-ра Добрянського короткі промови виголосило кілька сенаторів і конґресменів, підкреслюючи свою підтримку для боротьби українських патріотів за національні, політичні, релігійні та загальнолюдські права.

Сен. Р. Дол, співгосподар зустрічі, якого представив д-р М. Куропась, сказав, що законодавці, не зважаючи на їхню партійну приналежність, продовжуватимуть свою діяльність відносно оборони прав людини, зокрема наполягатимуть, щоб Совєтський Союз додержувався постанов Гельсінської угоди. Між іншим, на зустрічі був присутній Р. Спенсер Олівер, шеф персоналу американської урядової комісії нагляду над виконанням Гельсінкських договорів, що її очолює демократичний конґресмен Данте Фасцелл із Фльориди, а членом якої є сенатор Дол. Був також приявний Шон Бирнс, працівник Бюра Американсько-Совєтських відносин у Державному департаменті, яке теж займається справами, які пов'язані з Гельсінкськими угодами.

Другий співгосподар зустрічі представників української громади із законодавцями, сен. Д. Мойніген, звертаючись до ген. Григоренка, назвав його „одним з дійсно визначних людей нашого часу", і підкреслив, що дисиденти в Україні, Росії та інших частинах СССР не говорять про якісь права економічних кляс, а про права індивідуальної особи, бо запевненя прав кожної людини є запорукою всіх прав. Він закликав усіх присутніх продовжувати виступати в обороні політв'язнів у Сов'тському Союзі, навіть тих, яких імена ми не знаємо.

Республіканський сенатор Чарлс Персі з Іллиной висловив вдоволення, що має змогу зустрінутися з українцями в Капітолі і підкреслив, що всі законодавці, чи то республіканці, чи демократи, глибоко затривожені фактом, що Совєтський Союз порушує ті постанови Гельсінкських договорів, які стосуються пошанування прав людини. Він підкреслив, що уряд ЗСА не може спокійно дивитися на те, що вольності, з яких користають американські громадяни, недоступні мешканцям Совєтського Союзу, в першу чергу українцям. Сен Персі висловив підтримку законодавців для „Радіо Свобода" і „Радіо Вільна Европа", які надають передачі до СССР і його сателітів у Східній Европі, вказуючи, що ці радіостанції сповняють преважливу функцію, бо передають слухачам правдиві інформації і факти про світові події.

Відтак коротко промовляв демократичний сенатор Джон Ґленн із Огайо, колишній американський астронавт. Він повідомив, що у „Конґресовому Рекорді" з п'ятниці, 6-го жовтня, находиться його заява у Сенаті відносно „Українських людських прав". У цій заяві сен. Ґленн підкреслив проголошення самостійности України 22-го січня 1918-го року, боротьбу українського народу проти комуно-московської агресії, згадав про теперішній рух спротиву українського народу, відмітив масові арешти українських патріотів, зокрема членів Української Гельсінкської Групи, як рівнож натаврував уряд Совєтського Союзу за порушення Гельсінкських угод і обіцяв свою дальшу підтримку тим, які в Україні виступають в обороні національних і загальнолюдських прав.

Республіканський сенатор Джекоб Джевітс із Ню Йорку наголосив потребу дальшої оборони прав поневолених Москвою народів, підкреслюючи, що обов'язком всіх мешканців ЗСА та інших країн вільного світу є „держати високо смолоскип свободи", як заохоту для всіх поневолених народів. Як відомо, сен. Джевітс відіграв активну ролю під час кампанії за побудову пам'ятника Тараса Шевченка у Вашінґтоні.

З короткими промовами виступили також республіканські сенатори Стром Тирмонд із Південної Кароляйни, С. І. Гаякава з Каліфорнії, Оррін Геч з Юта, Джон Денфорд з Міссурі, демократичний сенатор Лавтон Чаєлс із Фльориди, представник Білого Дому Вікторія Монджіардо, та п-і Крейн, дружина республіканського конґресмена Филипа Крейна з Іллиной.

Каміля Гук-Смородська, член Етнічної Дорадчої Ради губернатора Ню Джерзі Брендана Бирна, передала від нього особистий привіт і запевнення, що він підтримуватиме старання українців в обороні прав людини.

На закінчення зустрічі д-р І. Флис відчитав прізвища 15-ох визначних українських політичних в'язнів, які під сучасну пору перебувають у совєтських в'язницях, концтаборах та на засланні, вказуючи, що вони є символами цілого українського правозахисного руху.

Відтак мадярка Ц. Брос відспівала останню строфу американського національного гимну, яку рідко виконується, але слова якої дуже влучно можна застосувати до охоплення цілей народів, які змагаються проти комуно-московської тиранії.

Зустріч представників української громади із членами Конґресу закінчено спонтанним відспіванням українського національного гимну.

Сенатор Деніел П. Мойніген, демократ із Ню Йорку.

Промовляє Вікторія Монджіардо, представниця Білого Дому.

ЧЛЕНИ КОНҐРЕСУ ЗСА, ЯКІ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У ЗУСТРІЧІ З УКРАЇНЦЯМИ В КАПІТОЛІ

Сенатори: С. І. Гаякава (Каліфорнія), Ловелл П. Вайкер (Коннектикат), Лавтон Чаєлс (Фльорида), Герман Е. Талмедж (Джорджія), Чарлс Г. Персі (Іллиной), Ричард Ґ. Лугар (Індіяна), Роберт Дол (Кензас), Чарлс Матаяс і Пол Сарбейнс (Мериленд), Едвард В. Брук (Массачусетс), Роберт П. Ґриффин і Доналд В. Рігель (Мічіґен), Джон Ц. Денфорд (Міссурі), Джон Мелчер (Монтана), Едвард Зорінский (Небраска), Гаррісон Г. Шмітт (Ню Мексіко), Деніел П. Мойніген і Джекоб К. Джевітс (Ню Йорк), Джессі А. Гелмс (Північна Каролайна), Квентин Н. Бирдик (Північна Дакота), Джон Г. Ґленн (Огайо), Ричард С. Швайкер і Г. Джон Гайнц із Пеннсильвенії, Джон Г. Чейфі (Ровд Айленд), Стром Тирмонд (Південна Каролайна), Оррін Г. Геч (Юта), і Гаррі Ф. Бирд (Вірджінія). Сенатори Бирч Бай із Індіяни та Гаррісон А Вілліямс із Ню Джерзі були репрезентовані своїми асистентами.

Конґресмени: Джон Г. Бюкенен (Алябама), Дон Е. Янґ (Аляска), Роберт К. Дорнан (Каліфорнія), Томас Б. Еванс (Делавер), Дж. Герберт Бирк (Фльорида), Едвард Дж. Дервінскі, Роберт МекКлорі, Том Коркоран і Джон Б. Андерсон (Іллиной), Дейл Е. Кілді, Лусієн Недзі, Вілліям Д. Форд (Мічіґен), Рон Марлене (Монтана), Меттю Рінальдо і Едвард Паттен (Ню Джерзі), Бенжамін А. Ґілман, Вілліям Ф. Валш, Генрі Новак і Вілліям Ґрін (Ню Йорк), Чарлс Дж. Карні, Мері Ровз Окар і Роналд М. Моттл (Огайо), Деніел Дж. Форд і Флоренс Кофлин (Пеннсильвенія), Ричард Ц. Вайт(Тексас) і Джек Каннінґем (Вашінґтон). Своїх асистентів прислали: Патриша Шровдер і Вілліям Армстронґ (Кольорадо), Роберт Дринен (Массачусетс), М. Роберт Карр (Мічіґен), Луіс Стовкс (Огайо) і Батлер Деррик (Південна Каролайна), Френк Аннунційо, Філіп Крейн і Пол Саймон (Іллиной).

Брежнєв хвалить республіканських наставників за жнива

Москва. — Газета „Правда", орган Центрального Комітету КПСС інформує, що генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР Леонід І. Брежнєв, зібравши республіканських наставників до Кремлівського палацу з'їздів, не тільки хвалив їх за цьогорічні, на його думку, дуже успішні жнива, але також заохочував до збільшених зусиль у зборі осінніх культур.

„Правда" стверджує, що в нараді взяли участь республіканські міністри сільського господарства, транспорту, магазинування і зберігання збіжжя та інші функціонарі. Брежнєв, який виголосив на цьому зібранні довшу промову, заявив, що Політбюро і Центральний Комітет вдовлені цьогорічним збором, який мабуть досягне передбаченої квоти 224 мільйони тонн зерна.

Політичні обсерватори стверджують однак, що помимо доброго збору Совєтський Союз не відкликав закупів зерна на Заході, а зокрема в ЗСА і Канаді.

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

„Обжинки" ОВФ у Гартфорді

Заходами Організацій Визвольного Фронту влаштовано в неділю, 24-го вересня імпрезу „Обжинки", яка стягнула поважне число старшого громадянства і молодь.

Гарно прибрана в квіти заля Українського Народного Дому наповнилася зацікавленими глядачами, які користаючи з вільного часу оглядали мистецьку виставку, влаштовану старанням Об'єднання Жінок ОЧСУ.

О год. 3-ій по полудні, голова 5-го Відділу ООЧСУ Петро Шагай офіційно відкрив свято „Обжинків", привітавши учасників та представивши нового пароха о. Івана Рапке. У вступному слові голова підкреслив значення обрядових „Обжинків" та попросив до слова подругу Софію Радьо. У своїй доповіді прелеґентка схарактеризувала обрядові колись „Обжинки" в Україні, та радикальну зміну сьогоднішнього часу, які позначаються занепадом традицій. Відтак прелеґентка підкреслила, що в дусі традицій наших батьків і предків України, ми зібрались сьогодні тут, на спомин і славу наших батьків покласти тут хліб і подякувати Богові, що дає добробут нашим родинам і береже наше українське існування на чужині.

Опісля виступила сумівська молодь із танцем „Женці", що було немов би прологом до внесення „Обжинкового вінця". Вінець внесено у супроводі малих дітей з маленькими китицями жита і маків, молоді СУМА і подруг Об'єднання Жінок ОЧСУ з відповідною піснею.

Передаючи господарям „Обжинковий вінець", подруга Ірена Якимів подякувала їм за трудну громадську працю, бажаючи витривалости і кріпкого здоров'я. Голова ООЧСУ в свою чергу подякував усім за вияв вдячности і підприємчивости та заінтонував пісню „Де згода в сімействі", що її присутні відспівали з одушевленням, як одна велика родина.

Після внесення „Вінця" ще довго продовжувалась програма, відбувалась віграша, як для старших, так і для дітей, та інші розвагові гри і забави.

Про буфет постаралося Об'єднання Жінок ОЧСУ. Гості, сівши за столами коментували коротко-хвилинний фрагмент програми і згадували давноминуле.

П. Шагай

Увага! НЮ ЙОРК і ОКОЛИЦЯ! Увага!

В п'ятницю, 13-го жовтня 1978 року в год. 7:00 веч. в залі Українського Народного Дому при 2-ій Авеню в НЮ ЙОРКУ, Н. Й.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС міста Ню Йорку й Околиці

до участи в яких запрошені Урядовці, предсідники та конвенційні делегати усіх Відділів Округи.

ЦІЛЬ ЗБОРІВ:

1) Перевірити дотеперішню організаційну кампанію.
2) Намітити плян організаційної праці на останні місяці цього року.
3) Різне.

В зборах візьмуть участь:

ГОЛОВНІ УРЯДОВЦІ УНСОЮЗУ

Закликаємо всі Відділи і їх уряди та конвенційних делегатів, як й інших активних союзовців узяти участь у цих важливих зборах. Також просимо всіх секретарів принести на наради аплікації нових членів.

ЗА УПРАВУ:

Микола Хоманчук, голова
Михайло Юзенів, секретар
Василь Цюпа, касир

Окружний Комітет Відділів Українського Народного Союзу Детройті, Міш.

повідомляє, що

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю, 15-го жовтня 1978 р., о год. 6:30 веч. в залі Українського Народного Дому при вул. Мартін ч. 4655, ДЕТРОЙТ, Міш.

НА ПОРЯДКУ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останніх 9 місяців
3. Обговорення осінньої кампанії, метою якої є придбати 2,000 нових членів до кінця цього року
4. Обговорення загальних союзових справ
5. Внески, запити і закриття зборів

У зборах зобов'язані взяти участь усі члени Управи Окружного Комітету та члени Відділових Управ, як також конвенційних делегатів УНС таких Відділів:

20, 75, 82, 94, 110, 146, 165, 167, 174, 175, 183, 235, 292, 302, 303, 309, 341, 463, 504 і 506

У зборах візьмуть участь:

ВАСИЛЬ ОРІХОВСЬКИЙ — головний організатор УНС
РОМАН КУРОПАСЬ — головний радний УНС
ЕВГЕН РЕПЕТА — головний радний УНС
БОГДАН ДЕЙЧАКІВСЬКИЙ — обласний організатор УНС

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Вол. Бойд-Борискевич, голова
Петро Залуга, секретар
Ярослав Базюк, касир

ОКРУЖНИЙ КОМІТЕТ ВІДДІЛІВ УНС ЮТИКА-СИРАКЮЗИ, Н. Й.

повідомляє, що

в неділю, 15-го жовтня 1978 р., о год. 2-ій по пол. в залі Українського Американського Клюбу
156 Horsheads Blvd. Elmira Heights, N. Y.

відбудуться

ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС ЮТИЦЬКО—СИРАКЮЗЬКОЇ ОКРУГИ

НА ПОРЯДКУ ДНЯ НАРАД:

1. Відкриття
2. Перегляд-провірка організаційної праці Округи за останніх 9 місяців
3. Обговорення осінньої кампанії, метою якої є придбати 2,000 нових членів до кінця цього року
4. Обговорення загальних союзових справ
5. Внески, запити і закриття зборів.

До участи в зборах зобов'язані предсідники, секретарі, касири, конвенційні делегати на 29-ту Конвенцію УНС і інші урядовці відділових управ, а саме

Геркімер 192, Елмайра 271 Літел Фолс 330, Оборн 38, 202, 283, Ром 121, Сиракюзи 39, 317, Фултон 263, Ютика 58, 434, Горнел 215.

У Зборах візьме участь:

Д-р ІВАН ФЛИС — головний предсідник УНС

За ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Іван Пігуляк, почесний голова
Володимир Запаранюк, почесний голова
Микола Павлів, голова
Ярослав Сенишин, секретар
Микола Велич, касир

ДІМ КУЛЬТУРИ В БАВНД БРУКУ — ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 1000-ЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ УКРАЇНИ

Бавнд Брук. — На поширеному засіданні Консисторії УПЦеркви, що відбулося в середу, 4-го жовтня, схвалено рекомендацію Блаженнішого Митрополита Мстислава, щоб Дім Української Культури в Осередку УПЦеркви у Бавнд Бруку, будову якого вже започатковано, був призначений для відзначення 1000-ліття Хрищення України.

Згадку про це буде подано у наріжному камені, вмурування якого відбудеться незабаром.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 13-го ЖОВТНЯ 1978 р.

НЮАРК-ІРВІНГТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ 371-ий Відд., о год. 7-ій веч. в залі УНДому в Ірвінгтоні. Проситься чл. вирівняти залеглі вкладки. — Стефанія Стеців, гол., Вол. Шпирка, заст. гол., Леся Назарук, кас., Ю. Баранюк, фін. секр.

СУБОТА, 14-го ЖОВТНЯ 1978 р.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Ів. Хрестителя 270-ий Відд., о год. 7-ій веч. в УНДомі. Проситься чл. прибути і вирівняти залеглі вкладки. Поштою проситься висилати на адресу фін. секр. — S. Ostrowsky, 29 Lexington Ave., Jersey City, N.J. 07304. Tel. (201) 432-2983. — Управа.

НЕДІЛЯ, 22-го ЖОВТНЯ 1978 р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. Йосафата 217 Відд., о год. 2-ій по пол., в кафетерії церкви св. Иосафата. На порядку: збирання чл. вкладок, звіт з нарад Окружного Комітету та справа Ювілею Відділу. Проситься чл. прибути на збори. — К. Шевчук, предс., Т. Кубарич, С. Васьків, С. Мартинюк і Дм. Пристай — члени Управи.